

No. 37033

**Finland
and
Slovakia**

**Agreement between the Government of the Repnblie of Finland and the Government
of the Slovak Republic for the avoidance of double taxation and the prevention of
fiscal evasion with respect to taxes on iucome. Bratislava, 15 February 1999**

Entry into force: 6 May 2000, in accordance with article 27

Authentic texts: English, Finnish and Slovak

Registration with the Secretariat of the United Nations: Finland, 20 November 2000

**Finlande
et
Slovaquie**

**Accord entre le Gouvernement de la République de Finlande et le Gouvernement de
la République slovaque tendant à éviter la double imposition et à prévenir
l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu. Bratislava, 15 février 1999**

Entrée en vigueur : 6 mai 2000, conformément à l'article 27

Textes authentiques : anglais, finnois et slovaque

**Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : Finlande, 20 novembre
2000**

[ENGLISH TEXT — TEXTE ANGLAIS]

AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF FINLAND AND THE GOVERNMENT OF THE SLOVAK REPUBLIC FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME

The Government of the Republic of Finland and the Government of the Slovak Republic,

Desiring to conclude an Agreement for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income,

Have agreed as follows:

Article 1. Persons covered

This Agreement shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2. Taxes covered

1. This Agreement shall apply to taxes on income imposed on behalf of a Contracting State or of its local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.

2. There shall be regarded as taxes on income all taxes imposed on total income or on elements of income, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, as well as taxes on capital appreciation.

3. The existing taxes to which the Agreement shall apply are:

a) In Slovakia:

(i) The tax on income of individuals (dan z príjmov fyzickch osôb); and

(ii) The tax on income of legal persons (dan z príjmov právnickch osôb);

(hereinafter referred to as "Slovak tax");

b) In Finland:

(i) The state income taxes (valtion tuloverot; de statliga. inkomstskatterna);

(ii) The corporate income tax (yhteisöjen tulovero; inkomstskatten för samfund);

(iii) The communal tax (kunnallisvero; kommunalskatten);

iv) The church tax (kirkollisvero; kyrkoskatten);

(v) The tax withheld at source from interest (korkotulon lähdevero; källskatten på ränteinkomst); and

(vi) The tax withheld at source from non-residents' income (rajoitetusti verovelvollisen lähdevero; källskatten för begränsat skattskyldig);

(hereinafter referred to as Finnish tax").

4. The Agreement shall apply also to any identical or substantially similar taxes which are imposed after the date of signature of the Agreement in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any significant changes which have been made in their respective taxation laws.

Article 3. General definitions

1. For the purposes of this Agreement, unless the context otherwise requires :

- a) The term "Slovakia" means the Slovak Republic and, when used in a geographical sense, means the territory in which the tax laws of the Slovak Republic are effective;
- b) The term "Finland" means the Republic of Finland and, when used in a geographical sense, means the territory in which the tax laws of the Republic of Finland are effective;
- c) The term "person" includes an individual, a company and any other body of persons;

d) The term "company" means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;

e) The terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;

f) The term "national" means:

(i) any individual possessing the nationality of a Contracting State;

(ii) Any legal person, partnership or association deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State;

g) The term "international traffic" means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise of a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;

h) The term "competent authority" means:

(i) In Slovakia, the Ministry of Finance or its authorised representative;

(ii) In Finland, the Ministry of Finance, its authorised representative or the authority which, by the Ministry of Finance, is designated as competent authority.

2. As regards the application of the Agreement at any time by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has at that time under the law of that State for the purposes of the taxes to which the Agreement applies, any meaning under the applicable tax laws of that State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State.

Article 4. Residence

1. For the purposes of this Agreement, the term "resident of a Contracting State" means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management, place of incorporation (registration) or any other criterion of a similar nature. A Contracting State itself, and a local authority and a statutory

body thereof, shall be deemed to be a resident of that State. The term does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

a) He shall be deemed to be a resident only of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);

b) If the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has an habitual abode;

c) If he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident only of the State of which he is a national;

d) If he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement and determine the mode of application of the Agreement to such person.

Article 5. Permanent establishment

1. For the purposes of this Agreement the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term "permanent establishment" includes especially:

a) A place of management;

b) A branch;

c) An office;

d) A factory;

e) A workshop; and

f) A mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.

3. The term "permanent establishment" likewise encompasses:

a) A building site, or a construction, assembly or installation project or supervisory activities in connection therewith, but only where such site, project or activities continue for a period of more than twelve months;

b) The furnishing of services, including consultancy or managerial services, by an enterprise of a Contracting State through employees or other personnel engaged by the enterprise for such purpose, but only where activities of that nature continue in the territory of the other Contracting State for a period or periods exceeding in the

aggregate twelve months within any eighteen-month period.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:

- a) The use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;
- b) The maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;
- c) The maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
- d) The maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;
- e) The maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character,
- f) The maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub-paragraphs a) to e), provided that the over activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person -- other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies-- is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

6. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.

7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6. Income from immovable property

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2 a) The term "immovable property" shall, subject to the provisions of sub-paragraphs b) and c), have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated.

b) The term "immovable property" shall in any case include buildings, property

accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources.

- c) Ships and aircraft shall not be regarded as immovable property.
- 3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.
- 4. Where the ownership of shares or other corporate rights in a company entitles the owner of such shares or corporate rights to the enjoyment of immovable property held by the company, the income from the direct use, letting, or use in any other form of such right to enjoyment may be taxed in the Contracting State in which the immovable property is situated.
- 5. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7. Business profits

- 1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.
- 2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.
- 3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.
- 4. Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary. The method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.
- 5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

6. For the purpose of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Agreement, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8. Shipping and air transport

1. Profits of an enterprise of a Contracting State from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in that State.

2. The provisions of paragraph 1 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business, or an international operating agency.

Article 9. Associated enterprises

1. Where

a) An enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or

b) The same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State, and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State -- and taxes accordingly -- profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are by the first-mentioned State claimed to be profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of tax charged therein on those profits, where that other State considers the adjustment justified. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Agreement and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

3. The provisions of paragraph 2 shall not apply in the case of fraud, willful default or neglect.

Article 10. Dividends

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a

resident and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed:

a) 5 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company (other than a partnership) which holds directly at least 25 per cent of the capital of the company paying the dividends;

b) 15 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, as long as an individual resident in Finland is under Finnish tax law entitled to a tax credit in respect of dividends paid by a company resident in Finland, dividends paid by a company which is a resident of Finland to a resident of Slovakia shall be taxable only in Slovakia if the beneficial owner of the dividends is a resident of Slovakia.

3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

4. The term "dividends" as used in this Article means income from shares, or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.

5. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

6. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11. Interest

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State shall be taxable only in that other State if such resident is the beneficial owner of the interest.

2. The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities,

bonds or debentures. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article.

3. The provisions of paragraph 1 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

4. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment

or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

5. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 12. Royalties

1. Royalties arising in Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such royalties, except in the case of payments of the kind referred to in sub-paragraph a) of paragraph 3, may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the royalties is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed:

a) 1 per cent of the gross amount of the royalties, in the case of payments of the kind referred to in sub-paragraph b) of paragraph 3;

b) 5 per cent of the gross amount of the royalties, in the case of payments of the kind referred to in sub-paragraph c) of paragraph 3;

c) 10 per cent of the gross amount of the royalties, in the case of payments of the kind referred to in sub-paragraphs d) and e) of paragraph 3.

3. The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration:

a) For the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work;

b) For finance lease of equipment;

c) For operating lease of equipment, or for the use of, or the right to use, cinematograph films, and films or tapes for television or radio broadcasting, or any computer software;

d) For the use of, or the right to use, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process;

e) For information concerning industrial, commercial or scientific experience.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 13. Capital gains

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in paragraph 2 of Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of shares or other corporate rights in a company of whose assets more than fifty per cent consists of immovable property situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

3. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other State.

4. Gains derived by an enterprise of a Contracting State from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft, shall be taxable only in that State.

5. Gains from the alienation of any property other than that referred to in the preceding paragraphs of this Article, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 14. Independent personal services

1. Income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State except in the following circumstances, when such income may also be taxed in the other Contracting State:

a) If he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities; in that case, only so much of the income as is attributable to that fixed base may be taxed in that other State, or

b) If his stay in the other State is for a period or periods exceeding in the aggregate 183 days within any twelve-month period commencing or ending in the calendar year concerned; in that case, only so much of the income as is derived from his activities performed in that other State may be taxed in that other State.

2. The term "professional services" includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 15. Dependent personal services

1. Subject to the provisions of Articles 16, 18 and 19, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:

a) The recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days within any twelve-month period commencing or ending in the calendar year concerned, and

b) The remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and

c) The remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in

respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic by a resident of a Contracting State, may be taxed in that State.

Article 16. Directors' fees

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors or any other similar organ of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 17. Artistes and sportsmen

1. Notwithstanding the provisions of Articles 14 and 15, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.

3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply to income derived from activities exercised in a Contracting State by an entertainer or a sportsman insofar as these activities conform to the purpose of a visit to that State wholly or mainly supported by public funds of the other Contracting State or a local authority or a statutory body thereof. In such case the income shall be taxable in accordance with the provisions of Article 7, Article 14 or Article 15, as the case may be.

Article 18. Pensions and annuities

1. Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19, pensions and other similar remuneration in consideration of past employment, or any annuity, paid to a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, and subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19, pensions paid and other benefits, whether periodic or lump-sum compensation, granted under the social security legislation of a Contracting State or under any public scheme organised by a Contracting State for social welfare purposes, or any annuity arising in a Contract-

State, may be taxed in that State.

3. The term "annuity" as used in this Article means a stated sum payable periodically at stated times during life, or during a specified or ascertainable period of time, under an obligation to make the payments in return for adequate and full consideration in money or money's worth (other than services rendered).

Article 19. Government service

1 a) Salaries, wages and other similar remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State, or a local authority or a statutory body thereof, to an individual in respect of services rendered to that State, body or authority shall be taxable only in that State.

b) However, such salaries, wages and other similar remuneration shall be taxable only in the Contracting State of which the individual is a resident if the services are rendered in that State and the individual:

- (i) Is a national of that State; or
- (ii) Did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.

2 a) Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State, or a local authority or a statutory body thereof, to an individual in respect of services rendered to that State, body or authority shall be taxable only in that State.

b) However, such pension shall be taxable only in the Contracting State of which the individual is a resident if he is a national of that State.

3. The provisions of Articles 15, 16, 17 and 18 shall apply to salaries, wages and other similar remuneration, and to pensions, in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State, or a local authority or a statutory body thereof.

Article 20. Students

Payments which a student, or an apprentice or business, technical, agricultural or forestry trainee, who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

Article 21. Other income

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Agreement shall be taxable only in that State.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

Article 22. Elimination of double taxation

1. In Slovakia double taxation shall be eliminated as follows:

Slovakia when imposing taxes on its residents may include in the tax base upon which such taxes are imposed the items of income which according to the provisions of this Agreement may also be taxed in Finland, but shall allow as a deduction from the amount of tax computed on such a base an amount equal to the tax paid in Finland. Such deduction shall not, however, exceed that part of the Slovak tax, as computed before the deduction is given, which is appropriate to the income which, in accordance with the provisions of this Agreement, may be taxed in Finland.

2. Subject to the provisions of Finnish law regarding the elimination of international double taxation (which shall not affect the general principle hereof), double taxation shall be eliminated in Finland as follows:

a) Where a resident of Finland derives income which, in accordance with the provisions of this Agreement, may be taxed in Slovakia, Finland shall, subject to the provisions of sub-paragraph b), allow as a deduction from the Finnish tax of that person, an amount equal to the Slovak tax paid under Slovak law and in accordance with the Agreement, as computed by reference to the same income by reference to which the Finnish tax is computed.

b) For the purposes of sub-paragraph a), the term "Slovak tax paid" shall be deemed to include the tax on the alienation of immovable property (dan z prechodu a prevodu nehnutelnosti) to the extent that such tax is imposed in respect of a disposal against compensation.

c) Dividends paid by a company being a resident of Slovakia to a company which is a resident of Finland and controls directly at least 10 per cent of the voting power in the company paying the dividends shall be exempt from Finnish tax.

d) Notwithstanding any other provision of this Agreement, an individual who is a resident of Slovakia and under Finnish taxation law with respect to the Finnish taxes referred to in Article 2 also is regarded as resident in Finland may be taxed in Finland. However, Finland shall allow any Slovak tax paid on income as a deduction from Finnish tax in accordance with the provisions of sub-paragraph a). The provisions of this sub-paragraph shall apply only to nationals of Finland.

3. Where in accordance with any provision of the Agreement income derived by a resident of a Contracting State is exempt from tax in that State, such State may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income of such person, take into account the exempted income.

Article 23 Non-discrimination

Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected. This

provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.

2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

3. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 5 of Article 11, or paragraph 6 of Article 12, apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State.

4. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

5. The provisions of this Article shall, notwithstanding the provisions of Article 2, apply to taxes of every kind and description.

Article 24. Mutual agreement procedure

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Agreement, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 23, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Agreement.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Agreement. Any agreement reached shall be implemented within the time limits in the domestic law of the Contracting States.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Agreement. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Agreement.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly, including through a joint commission consisting of themselves or their representatives, for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

Article 25. Exchange of information

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is relevant for carrying out the provisions of this Agreement or of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes covered by the Agreement insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Agreement. The exchange of information is not restricted by Article 1. Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) involved in the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by the Agreement. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

- a) To carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
- b) To supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
- c) To supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial and professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).

Article 26. Members of diplomatic missions and consular posts

Nothing in this Agreement shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 27. Entry into force

1. The Governments of the Contracting States shall notify each other that the constitutional requirements for the entry into force of this Agreement have been complied with.

2. The Agreement shall enter into force thirty days after the date of the later of the notifications referred to in paragraph 1 and its provisions shall have effect in both Contracting States:

- a) In respect of taxes withheld at source, on income derived on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the Agreement enters into force;

b) In respect of other taxes on income, for taxes chargeable for any tax year beginning on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the Agreement enters into force.

3. The Convention between the Government of the Republic of Finland and the Government of the Czechoslovak Socialist Republic for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with Respect to Taxes on Income and on Capital, signed at Helsinki on 31 January 1975 (hereinafter referred to as "the 1975 Convention"), shall cease to have effect with respect to taxes to which this Agreement applies in accordance with the provisions of paragraph 2. The 1975 Convention shall terminate on the last date on which it has effect in accordance with the foregoing provision of this paragraph.

Article 28. Termination

This Agreement shall remain in force until terminated by a Contracting State. Either Contracting State may terminate the Agreement, through diplomatic channels, by giving notice of termination at least six months before the end of any calendar year following after the period of five years from the date on which the Agreement enters into force. In such event, the Agreement shall cease to have effect in both Contracting States:

a) In respect of taxes withheld at source, on income derived on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the notice is given;

b) In respect of other taxes on income, for taxes chargeable for any tax year beginning on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the notice is given.

In witness whereof the undersigned, duly authorised thereto, have signed this Agreement.

Done in duplicate at Bratislava this 15th day of February 1999, in the Finnish, Slovak and English languages, all three texts being equally authentic. In the case of any divergency of interpretation the English text shall prevail.

For the Government of the Republic of Finland:

OLE NORRBACK

For the Government of the Slovak Republic:

EDUARD KUKAN

[FINNISH TEXT — TEXTE FINNOIS]

SOPIMUS

**Suomen tasavallan hallituksen ja Slovakian
tasavallan hallituksen välillä tuloveroja
koskevan kaksinkertaisen verotuksen
välttämiseksi ja veron kiertämisen
estämiseksi!**

**Suomen tasavallan hallitus ja Slovakian
tasavallan hallitus,**

**jotka haluavat tehdä sopimuksen tuloveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi,
ovat sopineet seuraavaste:**

1 artikla

Sopimuksen piiriin kuuluvat henkilöt

Tätä sopimusta sovelletaan henkilöihin, jotka asuvat sopimusvaltiossa tai molemmissa sopimusvaltioissa.

2 artikla

Sopimuksen piiriin kuuluvat verot

1. Tätä sopimusta sovelletaan tulon perusteella suoritettaviin veroihin, jotka määritetään sopimusvaltion tai sen paikallisyranomaisen lukuun, riippumatta siitä, millä tavoin verot kannetaan.

2. Tulon perusteella suoritettavina veroina pidetään kaikkia kokonaistulon tai sitä tulon osan perusteella suoritettavia veroja, niihin luettuina irtaimen tai kiinteän omaisuuden luovutuksesta saadun voiton perusteella suoritettavat verot sekä arvonousun perusteella suoritettavat verot.

3. Tällä hetkellä suoritettavat verot, joihin sopimusta sovelletaan, ovat:

a) Slovakiassa:

**1) luonnollisten henkilöiden tulovero (dan z príjmov fyzických osôb); ja
2) oikeushenkilöiden tulovero (dan z príjmov právnických osôb);**

(jäljempänä "Slovakian vero");

b) Suomessa:

1) valtion tuloverot;

- 2) yhteisöjen tulovero;**
- 3) kunnallisvero;**
- 4) kirkollisvero;**
- 5) korkotulon lähdevero; ja**
- 6) rajoitetusti verovelvollisen lähdevero;**

(jäljempänä "Suomen vero").

4. Sopimusta sovelletaan myös kaikkiin samanlaisiin tai pääasiallisesti samanluonteisiin veroihin, joita on sopimuksen allekirjoitamisen jälkeen suoritettava tällä hetkellä suorittavien verojen ohella tai asemesta. Sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava toisiin verolainssääntöönä tehdystä merkittävistä muutoksista.

3 artikla

Yleiset määritelmät

1. Jollei asiayhteydestä muuta johdu, on tässä sopimusta sovellettaessa seuraavilla sanoilla jäljempänä mainittu merkitys:

a) "Slovakia" tarkoittaa Slovakian tasavaltaa ja, maantieteellisessä merkityksessä käytettyä, sitä aluetta, jolla Slovakian tasavallan verolainsäädäntöä sovelletaan;

b) "Suomi" tarkoittaa Suomen tasavaltaa ja, maantieteellisessä merkityksessä käytettyä, sitä aluetta, jolla Suomen tasavallan verolainsäädäntöä sovelletaan;

c) "henkilö" käsittää luonnollisen henkilön, yhtiön ja muun yhteenliittymän;

d) "yhtiö" tarkoittaa oikeushenkilöä tai muuta, jota verotuksessa käsitellään oikeushenkilönä;

e) "sopimusvaltiossa oleva yritys" ja "toisessa sopimusvaltiossa oleva yritys" tarkoittavat yritystä, jota sopimusvaltiossa asuva henkilö harjoittaa, ja vastaavasti yritystä, jota toisessa sopimusvaltiossa asuva henkilö harjoittaa;

f) "kansalainen" tarkoittaa:

1) luonnollista henkilöä, jolla on sopimusvaltion kansalaisuus;

2) oikeushenkilöä, yhtymää tai muuta yhteenviittymää, joka on muodostettu sopimusvaltiossa voimassa olevan lainsäädännön mukaan;

g) "kansainvälinen liikenne" tarkoittaa kuljetusta laivalla tai ilma-aluksella, jota sopimusvaltiossa oleva yritys käyttää, paitsi milloin laivaa tai ilma-alusta käytetään ainoastaan toisessa sopimusvaltiossa olevien paikkojen välillä;

h) "toimivaltainen viranomainen" tarkoittaa:

1) Slovakiassa valtiovarainministeriötä tai sen valtuuttamaa edustajaa;

2) Suomessa valtiovarainministeriötä, sen valtuuttamaa edustajaa tai sitä viranomaista, jonka valtiovarainministeriö määräät toimivaltaiseksi viranomaiseksi.

2. Kun sopimusvaltio jonakin ajankohtana soveltaa sopimusta, katsotaan, jollei asiayhteydestä muuta johdu, jokaisella sanonnalla, jota ei ole sopimuksessa määritelty, olevan se merkitys, joka sillä tähän ajankohtana on tämän valtion niitä veroja koskevan lainsäädännön mukaan, joihin sopimusta sovelletaan, ja tässä valtiossa sovellettavan verolainsäädännön mukaisella merkityksellä on etusija sanonnalle tämän valtion muussa lainsäädännössä annettuun merkitykseen nähden.

4 artikla

Kotipaikka

1. Tätä sopimusta sovellettaessa sanonnalla "sopimusvaltiossa asuva henkilö" tarkoitetaan henkilöä, joka tämän valtion lainsäädännön mukaan on siellä verovelvollinen domisiilin, asumisen, liikkeen johtopaikan, rekisteröintipaikan tai muun sellaisen seikan nojalla. Sopimusvaltiota sekä sen paikallisia viranomaista ja julkisyhteisöä pidetään tässä valtiossa asuvana heukilönä. Sanonta ei käsitä henkilöä, joka on tässä valtiossa verovelvollinen vain tässä valtiossa olevista lähteistä saadun tulon perusteella.

2. Milloin luonnollinen henkilö 1 kappaleen määräysten mukaan asuu molemmissa sopimusvaltioissa, määritetään hänen kotipaikkansa seuraavasti:

a) hänen katsotaan asuvan vain siinä valtiossa, jossa hänen käytettävänään on vakiainen asunto; jos hänen käytettävänään on

vakinainen asunto molemmissa valtioissa, katsotaan hänen asuvan siinä valtiossa, johon hänen henkilökohtaiset ja taloudelliset suhteensa ovat kiinteämät (elinetujen keskus);

b) jos ei voida ratkaista, kummassa valtiossa hänen elinetujensa keskus on, tai jos hänen käytettävänään ei ole vakinaista asuntoa kummassakaan valtiossa, katsotaan hänen asuvan vain siinä valtiossa, jossa hän oleskelee pysyvästi;

c) jos hän oleskelee pysyvästi molemmissa valtioissa tai ei oleskele pysyvästi kummassakaan niistä, katsotaan hänen asuvan vain siinä valtiossa, jonka kansalainen hän on;

d) jos hän on molempien valtioiden kansalainen tai ei ole kummankaan valtion kansalainen; on sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten ratkaistava asia keskinäisin sopimuksin.

3. Millom muu kuin luonnollinen henkilö l kappaleen määrysten inukaan asuu molemmissa sopimusvaltioissa, on sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten ratkaistava asia keskinäisin sopimuksin ja määrättävä, miten sopimusta sovelletaan tällaiseen henkilöön.

5 artikla

Kiinteä toimipaikka

1. Tätä sopimusta sovellettaessa sanonolla "kiinteä toimipaikka" tarkoitetaan kiinteää liikepaikkaa, josta yrityksen toimintaan kokoan tai osaksi harjoitetaan.

2. Sanonta "kiinteä toimipaikka" käsittää erityiseesti:

- a) yrityksen johtopaikan;
- b) sivuliikkueen;
- c) toimiston;
- d) tehtaan;
- e) työpajan; ja

f) kaivoksen, oljy- tai kaasulähteen, louhoksen tai muun paikan, josta luonnonvaroja otetaan.

3. Sanonta "kiinteä toimipaikka" käsittää myös:

a) paikan, jossa harjoitetaan rakennus-, kokoontepa- tai asennustoimintaa taikka siihen liittyvää valvontatoimintaa, mutta vain milloin toiminta kestää yli kahden toista kuu-kauden ajan;

b) palvelut, niihin luettuina konsultti- tai johtamispalvelut, joita yritys pitää saatavana palvelukseensa tätä tarkoitusta varten ottamiensa työntekijöiden tai muun henkilöstön välityksellä, jos tällainen toiminta kestää toisen sopimusvaltion alueella yhdessä jaksossa, tai useassa jaksossa yhteenä, yli kaksitoista kuukautta kahdeksantoista kuukauden ajanjaksona.

4. Tämän artiklan edellä olevien määritysten estämättä sanonnan "kiinteä toimipaikka" ei katsota käsittevään:

a) järjestelyjä, jotka on tarkoitettu ainoastaan yritykselle kuuluvien tavaroiden varastoimista, näytteillä pitämistä tai luovuttamista varten;

b) yritykselle kuuluvan tavaravaraston pitämistä ainoastaan varastoimista, näytteillä pitämistä tai luovuttamista varten;

c) yritykselle kuuluvan tavaravaraston pitämistä ainoastaan toisen yrityksen toimesta tapahtuvaan muokkaamista tai jalostamista varten;

d) kiinteän liikepaikan pitämistä ainoastaan tavaroiden ostamiseksi tai tietojen keräämiseksi yritykselle;

e) kiinteän liikepaikan pitämistä ainoastaan muun luonteleaan valmistelevan tai avustavan toiminnan harjoittamiseksi yritykselle;

f) kiinteän liikepaikan pitämistä ainoastaan a)—e) kohdassa mainittujen toimintojen yhdistämiseksi, edellyttäen, että koko se kiinteästä liikepaikasta harjoitettava toiminta, joka perustuu tähän yhdistämiseen, on luonteleaan valmistelevaa tai avustavaa.

5. Jos henkilö, olematta itsenäinen edustaja, johon 6 kappaletta sovelletaan, toimii yrityksen puolesta sekä hänenlä on sopimusvaltiossa valtuus tehdä sopimuksia yrityksen nimissä ja hän käyttää valtuuttaan siellä tavomaisesti, katsotaan tällä yrityksellä 1 ja 2 kappaleen määritysten estämättä olevan kiinteä toimipaikka tässä valtiossa jokaisen toiminnan osalta, jota tämä henkilö harjoittaa yrityksen lukuun. Tätä ei kuitenkaan noudataeta, jos tämän henkilön toiminta rajoittuu sellaiseen, joka mainitaan 4 kappalessa ja joka, jos sitä harjoitettaisiin kiinteästä liikepaikasta, ei tekisi tätä kiinteää

liikepaikkaa kiinteäksi toimipaikaksi mainitun kappaleen määräysten mukaan.

6. Yrityksellä ei katsota olevan kiinteää toimipaikkaa sopimusvaltiossa pelkästään sen vuoksi, että se harjoittaa liiketoimintaa siinä valtiossa välittömän, komissionäärin tai muun itsenäisen edustajan väliyksellä, edellyttäen, että tämä henkilö toimii säännönmukaisen liiketoimintansa rajoissa.

7. Se seikka, että sopimusvaltiossa asuvalla yhtiöllä on määrämisvalta yhtiössä — tai siinä on määrämisvalta yhtiöllä — joka asuu toisessa sopimusvaltiossa taikka joka tässä toisessa valtiossa harjoittaa liiketoimintaa (joko kiinteästä toimipaikasta tai muulla tavoin), ei itsestään tee kumpakaan yhtiötä toisen kiinteäksi toimipaikaksi.

6 artikla

Kiinteästä omaisuudesta saatu tulo

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa toisessa sopimusvaltiossa olevasta kiinteästä omaisuudesta (siihen luettuna maataloudesta tai metsätaloudesta saatu tulio), voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. a) Sanonalla "kiinteä omaisuus" on, jollei b) ja c) kohdan määräyksistä muuta johdu, sen sopimusvaltion lainsäädännön mukainen merkitys, jossa omaisuus on.

b) Sanonta "kiinteä omaisuus" käsittää kuitenkin aina rakennuksen, kiinteän omaisuuden tarpeiston, maataloudessa ja metsätaloudessa käytetyn elävän ja elottoman irtaimiston, oikeudet, joihin sovelletaan yksityisoikeuden kiinteää omaisuutta koskevia määräyksiä, kiinteän omaisuuden käyttöoikeuden sekä oikeudet inääriltään muuttuvii tai kiinteisiin korvauksiin, jotka saadaan kivennäisciintymien, lähteiden ja muiden luonnonvarojen hyväksikäytöstä tai oikeudesta niiden hyväksikäytöön.

c) Laivoja ja ilma-aluksia ei pidetä kiinteänä omaisuutena.

3. Tämän artiklan 1 kappaleen määräyksiä sovelletaan tuloon, joka saadaan kiinteän omaisuuden välittömästä käytöstä, sen vuokralle antamisesta tai inuusta käytöstä.

4. Jos osakkeiden tai muiden yhtiöosuuskien omistus oikeuttaa osakkeiden tai yhtiö-

osuuksien omistajan hallitsemaan yhtiölle kuuluvaan kiinteästä omaisuutta, voidaan tulosta, joka saadaan tällaisen hallintaoikeuden välittömästä käytöstä, sen vuokralle antamisesta tai muusta käytöstä, verottaa siinä sopimusvaltiossa, jossa kiinteä omaisuus on.

5. Tämän artiklan 1 ja 3 kappaleen määräyksiä sovelletaan myös yrityksen omistamasta kiinteästä omaisuudesta saatuun tuloon ja itsenäisessä ammatinharjoittamisessa käytetystä kiinteästä omaisuudesta saatuun tuloon.

7 artikla

Liikerulo

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa oleva yritys saa, verotetaan vain siinä valtiossa, jollei yritys harjoita liiketoimintaa toisessa sopimusvaltiossa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta. Jos yritys harjoittaa liiketoimintaa edellä sanotuin tavoin, voidaan toisessa valtiossa verottaa yrityksen saamasta tulosta, mutta vain niin suuresta tulon osasta, joka on luettava kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi.

2. Jos sopimusvaltiossa oleva yritys harjoittaa liiketoimintaa toisessa sopimusvaltiossa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta, luetaan, jollei 3 kappaleen määräyksistä muuta johdu, kummassakin sopimusvaltiossa kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi se tulo, jonka toimipaikan olisi voitu olettaa tuottavan, jos se olisi ollut erillinen yritys, joka harjoittaa samaa tai samanluonteista toimintaa samojen tai samanluonteisten edellytysten vallitessa ja itsenäisesti päättää liiketoimista sen yrityksen kanssa, jonka kiinteä toimipaikka se on.

3. Kiinteän toimipaikan tuloa määritetessä on vähennykseksi hyväksyttävä kiinteästä toimipaikasta johtuneet menot, niihin luettuna yrityksen johtamisesta ja yleisestä hallinnosta johtuneet menot, riippumatta siitä, ovatko ne syntyneet siinä valtiossa, jossa kiinteä toimipaikka on, vai muualla.

4. Siltä osin kuin sopimusvaltiossa noudata tun käytönnän mukaan kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi luettava tulo määritetään jaka malla yrityksen kokonaistulo yrityksen eri osien kesken, eivät 2 kappaleen määräykset estä tätä sopimusvaltiota määritämästä vero-

tettavaa tuloa näin menettelemällä. Käytettävän jakamismenetelmän on kuitenkin johdettaa tässä artiklassa ilmaistujen periaatteiden mukaiseen tulokseen.

5. Tuloa ei lueta kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi pelkästään sen perusteella, että kiinteä toimipaikka ostaa tavaraita yrityksen lukuun.

6. Tämän artiklan edellä olevia kappaleita sovellettaessa on kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi luettava tulo vuodesta toiseen määrittävä samaa menetelmää noudattaen, jollei pätevistä ja riittävistä syistä muuta johdu.

7. Milloin liiketuloon sisältyy tuloa, jota käsitellään erikseen tämän sopimuksen muissa artikloissa, tämän artiklan määräykset eivät vaikuta sanottujen artiklojen määräyksim.

8 artikla

Merenkulku ja ilmakuljetus

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa oleva yritys saa laivan tai ilma-aluksen käyttämästä kansainväliseen liikenteeseen, verotetaan vain tässä valtiossa.

2. Tämän artiklan 1 kappaleen määräyksiä sovelletaan myös tuloon, joka saadaan osallistumisesta pooliin, yhteiseen liiketoimintaan tai kansainväliseen kuljetusjärjestöön.

9 artikla

Etuyhteydessä keskendän olevat yritykset

1. Milloin

a) sopimusvaltiossa oleva yritys välittömästi tai välillisesti osallistuu toisessa sopimusvaltiossa olevan yrityksen johtoon tai valvontaan tahi omistaa osan sen pääomasta, taikka

b) samat henkilöt välittömästi tai välillisesti osallistuvat sekä sopimusvaltiossa olevan yrityksen että toisessa sopimusvaltiossa olevan yrityksen johtoon tai valvontaan tahi omistavat osan niiden pääomasta, noudatetaan seuraavaa.

Jos jommassakummassa tapauksessa yritysten välillä kauppa- tai rahoitussuhteissa sovitaan ehdosta tai määritään ehtoja, jotka poikkeavat siitä, mistä riippumattomien yr-

tysten välillä olisi sovittu, voidaan kaikki tulo, joka ilman näitä ehtoja olisi kertynyt toiselle näistä yrityksistä, mutta näiden ehtojen vuoksi ei ole kertynyt yritykselle, lukea tämän yrityksen tuloon ja verottaa siitä tämän mukaisesti.

2. Milloin sopimusvaltio tässä valtiossa olevan yrityksen tuloon lukee — ja tämän mukaisesti verottaa — tulon, josta toisessa sopimusvaltiossa olevaa yritystä on verotettu tässä toisessa valtiossa, sekä siten mukaan luettua tuloa ensiksi mainitulla valtio väittää tuloksi, joka olisi kertynyt ensiksi mainitussa valtiossa olevalle yritykselle, jos yritysten välillä sovitut ehdot olisivat olleet sellaisia, joista riippumattomien yritysten välillä olisi sovittu, tämän toisen valtion on asianmukaisesti oikaistava tästä tulosta siellä määrätyn veron määrä, jos tämä toinen valtio pitää oikaisua oikeutettuna. Tällaista oikaisus tehtäessä on otettava huomioon tämän sopimukseen muut määräykset, ja sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on tarvittaessa neuvoteltava keskenään.

3. Tämän artiklan 2 kappaleen määräyksiä ei sovelleta petokseen, tahalliseen laiminlyöntiin tai huolimattomuuteen.

10 artikla

Osinko

1. Osingosta, jonka sopimusvaltiossa asuva yhtiö maksaa toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa. Osingosta voidaan kuitenkin verottaa myös siinä sopimusvaltiossa, jossa osingon maksava yhtiö asuu, tämän valtion lainsäädännön mukaan, mutta jos osinkoetuhden omistaja on toisessa sopimusvaltiossa asuva henkilö, vero ei saa olla suurempi kuin:

- a) 5 prosenttia osingon kokonaismäärästä, jos etuuden omistajana on yhtiö (lukuun ottamatta yhtymää), joka välittömästi omistaa vähintään 25 prosenttia osingon maksavan yhtiön pääomasta;
 - b) 15 prosenttia osingon kokonaismäärästä muissa tapauksissa.
2. Niin kauan kuin Suomessa asuvalla luonnollisella henkilöllä on Suomen vero-

lainsäädännön mukaan oikeus veronhyvitykseen Suomessa asuvan yhtiön maksaman osingon osalta, verotetaan osingosta, jonka Suomessa asuva yhtiö maksaa Slovakiassa asuvalle henkilölle, 1 kappaleen määräysten estämättä vain Slovakiassa, jos osinkoetujen omistaja on Slovakiassa asuva henkilö.

3. Tämän artiklan 1 ja 2 kappaleen määräykset eivät vaikuta yhtiön verottamiseen siitä voitosta, josta osinko maksetaan.

4. Sanonalla "osinko" tarkoitetaan tässä artiklassa tuloa, joka on saatu osakkeista tai muista oikeuksista, jotka eivät ole saamisia ja jotka oikeuttavat voitto-osuuteen, samoin kuin muista yhtiösuoksista saatua tuloa, jota sen valtion lainsäädännön inukaan, jossa voiton jakava yhtiö asuu, kohdellaan verotuksessa samalla tavoin kuin osakkeista saatua tuloa.

5. Tämän artiklan 1 ja 2 kappaleen määräyksiä ei sovelleta, jos sopimusvaltiossa asuva osinkoetujen omistaja harjoittaa toisessa sopimusvaltiossa, jossa osingon maksava yhtiö asuu, liiketoimintaa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta tai harjoittaa tässä toisessa valtiossa itsenäistä ammattitoimintaa siellä olevasta kiinteästä paikasta, ja osingon maksamisen perusteenä oleva osuus tosi-asiallisesti liittyy tähän kiinteään toimipaikkaan tai kiinteään paikkaan. Tässä tapauksessa sovelletaan 7 artiklan tai 14 artiklan määräyksiä.

6. Jos sopimusvaltiossa asuva yhtiö saa tuloa toisesta sopimusvaltiosta, ei tämä toinen valtio saa verottaa yhtiön maksamasta osingosta, paitsi siltä osin kuin osinko maksetaan tässä toisessa valtiossa asuvalle henkilölle tai siltä osin kuin osingon maksamisen perusteenä oleva osuus tosi-asiallisesti liittyy tässä toisessa valtiossa olevaan kiinteään toimipaikkaan tai kiinteään paikkaan, eikä myös kän määrätä yhtiön jakamattomasta voitosta tällaisesta voitosta suoritettavaa veroa, vaikka inaksettua osinko tai jakamaton voitto kokonaan tai osaksi koostuisi tässä toisessa valtiossa kertyneestä tulosta.

11 artikla

Korko

1. Korosta, joka kertyy sopimusvaltiosta ja maksetaan toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, verotetaan vain tässä toisessa valtiossa, jos henkilö on korkoetuuden omistaja.

2. Sanonnalla "korko" tarkoitetaan tässä artiklassa tuloa, joka saadaan kaikenlaatuista saamisista, riippumatta siitä, onko ne turvattu kiinteistökiinnityksellä vai ei, ja liittyykö niihin oikeus osuuteen velallisen voitosta vai ei. Sanonnalla tarkoitetaan erityisesti tuloa, joka saadaan valtion antamista arvopapereista, ja tuloa, joka saadaan obligaatioista tai debentuureista, siihen luettuina tällaisiin arvopapereihin, obligaatioihin tai debentuureihin liittyvät agiomäärit ja voitot. Maksun viivästymisen johdosta suoritettavia sakkomaksuja ei tässä artiklaa sovellettaessa pidetä korkona.

3. Tämän artiklan 1 kappaleen määräyksiä ei sovelleta, jos sopimusvaltiossa asuva korkoetuuden omistaja harjoittaa toisessa sopimusvaltiossa, josta korko kertyy, liiketoimintaa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta tai harjoittaa tässä toisessa valtiossa itsenäistä ammattitoimintaa siellä olevasta kiinteästä paikasta, ja koron maksamisen perusteena oleva saaminen tosiasiallisesti liittyy tähän kiinteään toimipaikkaan tai kiinteään paikkaan. Tässä tapauksessa sovelletaan 7 artiklan tai 14 artiklan määräyksiä.

4. Koron katsotaan kertyvän sopimusvaltiosta, kun sen maksaa tässä valtiossa asuva henkilö. Jos kuitenkin koron maksajalla riippumatta siitä, asukoiko hän sopimusvaltiossa vai ei, on sopimusvaltiossa kiinteä toimipaikka tai kiinteä paikka, jonka yhteydessä koron maksamisen perusteena oleva velka on syntynyt, ja korko rasittaa tätä kiinteää toimipaikkaa tai kiinteää paikkaa, katsotaan koron kertyvän siitä valtiosta, jossa kiinteä toimipaikka tai kiinteä paikka on.

5. Jos koron määrä maksajan ja etuuden omistajan tai heidän molempien ja muun henkilön välisen erityisen suhteen vuoksi ylittää koron maksamisen perusteena olevaan saamiseen nähdien määrän, josta maksaja ja

etuuden omistaja olisivat sopineet, jollei tälläista suhdetta olisi, sovelletaan tämän artiklan määräyksiä vain viimeksi mainittuun määrään. Tässä tapauksessa verotetaan tämän määrään ylittevästä maksun osasta kummankin sopimusvaltion lainsäädännön mukaan, ottaen huomioon tämän sopimuksen muut määräykset.

12 artikla

Rojalti

1. Rjoaltista, joka kertyy sopimusvaltiosta ja maksetaan toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Rjoaltista, paitsi milloin kysymyksessä on suoritus, jota tarkoitetaan 3 kappaleen a) kohdassa, voidaan kuitenkin verottaa myös siinä sopimusvaltiossa, josta se kertyy, tämän valtion lainsäädännön mukaan, mutta jos rojaltietuuden omistaja on toisessa sopimusvaltiossa asuva henkilö, vero ei saa olla suurempi kuin:

a) 1 prosentti rjoaltin kokonaismääristä, milloin kysymyksessä on suoritus, jota tarkoitetaan 3 kappaleen b) kohdassa;

b) 5 prosenttia rjoaltin kokonaismääristä, milloin kysymyksessä on suoritus, jota tarkoitetaan 3 kappaleen c) kohdassa;

c) 10 prosenttia rjoaltin kokonaismääristä, milloin kysymyksessä on suoritus, jota tarkoitetaan 3 kappaleen d) ja e) kohdassa.

3. Sanonnanalla "rjoalti" tarkoitetaan tässä artiklassa kaikkia suorituksia, jotka saadaan korvauksena

a) kirjallisen, taiteellisen tai tieteellisen teoksen tekijänoikeuden käyttämisestä tai käyttöoikeudesta;

b) laitteiden rahoitusleasingistä;

c) laitteiden vuokraamisesta ilman omistusoikeudens siirtoa (operating lease) tai elokuvafilmin sekä televisio- tai radiolähetyksessä käytettävän filmin tai nauhan tai tietokoneohjelmiston käyttämisestä tai käyttöoikeudesta;

d) patentin, tavaramerkin, mallin tai muotin, piirustuksen, salaisen kaavan tai valmistusmenetelmän käyttämisestä tai käyttöoikeudesta;

e) kokemusperäisestä teollis-, kaupallis- tai tieteellisluonteisesta tiedosta.

4. Tämän artiklan 1 ja 2 kappaleen määräyksiä ei sovellettaa, jos sopimusvaltiossa asuva rojaltietuuden omistaja harjoittaa toisessa sopimusvaltiossa, josta rojalti kertyy, liuketoimintaa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta tai harjoittaa tässä toisessa valtiossa itsenäistä ammattitoimintaa siellä olevasta kiinteästä paikasta, ja rojaltin maksamisen perusteena oleva oikeus tai omaisuus tosiassiäisesti liittyy tähän kiinteään toimipaikkaan tai kiinteään paikkaan. Tässä tapauksessa sovelletaan 7 artiklan tai 14 artiklan määräyksiä.

5. Rojaltin katsotaan kertyvän sopimusvaltiosta, kun sen maksaa tässä valtiossa asuva henkilö. Jos kuitenkin rojaltin maksajalla riippumatta siitä, asuuko hän sopimusvaltiossa vai ei, on sopimusvaltiossa kiinteä toimipaikka tai kiinteä paikka, jonka yhteydessä rojaltin maksamisen perusteena oleva velvoite on syntynyt, ja rojalti rasittaa tätä kiinteää toimipaikkaa tai kiinteää paikkaa, katsotaan rojaltin kertyvän siitä valtiosta, jossa kiinteä toimipaikka tai kiinteä paikka on.

6. Jos rojaltin määrä maksajan ja etuuden omistajan tai heidän molempien ja muun henkilön välisen erityisen suhteen vuoksi ylittää rojaltin maksamisen perusteena olevaan käyttöön, oikeuteen tai tietoon nähdien määrään, josta maksaja ja etuuden omistaja olisivat sopiaut, jollei tälläista suhdetta olisi, sovelletaan tämän artiklan määräyksiä vain viimeksi mainittuun määrään. Tässä tapauksessa verotetaan tämän määrään ylittävästä maksun osasta kummankin sopimusvaltion lainsäädännön mukaan, ottaen huomioon tämän sopimuksen muut määräykset.

13 artikla

Myyntivoitto

1. Voitosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa 6 artiklan 2 kappaleessa tarkoitetun ja toisessa sopimusvaltiossa olevan kiinteän omaisuuden luovutuksesta, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Voitosta, jonka sopimusvaltiossa asuva

henkilö saa sellaisen yhtiön osakkeen tai muun osuuden luovutuksesta, jonka varoista enemmän kuin viisikymmentä prosenttia koostuu toisessa sopimusvaltiossa olevasta kiinteästä omaisuudesta, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

3. Voitosta, joka saadaan sopimusvaltiossa olevan yrityksen toisessa sopimusvaltiossa olevan kiinteän toimipaikan liikeomaisuuteen kuuluvan irtaimen omaisuuden tai sopimusvaltiossa asuvan henkilön toisessa sopimusvaltiossa itsenäistä ammatinharjoittamista varten käytettävänä olevaan kiinteään paikkaan kuuluvan irtaimen omaisuuden luovutuksesta, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa. Sama koskee voittoa, joka saadaan tällaisen kiinteän toimipaikan luovutuksesta (erillisenä tai koko yrityksen mukana) tai kiinteän paikan luovutuksesta.

4. Voitosta, jonka sopimusvaltiossa oleva yritys saa kansainväliseen liikenteeseen käytetyn laivan tai ilma-aluksen taikka tällaisen laivan tai ilma-aluksen käyttämiseen liittyvän irtaimen omaisuuden luovutuksesta, verotetaan vain tässä valtiossa.

5. Voitosta, joka saadaan muun kuin tämän artiklan edellä olevissa kappaleissa tarkoitettun omaisuuden luovutuksesta, verotetaan vain siinä sopimusvaltiossa, jossa luovuttaja asuu.

14 artikla

Itsenäinen ammatinharjoittaminen

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa vapaan ammatin tai muun itseenäisen toiminnan harjoittamisesta, verotetaan vain tässä valtiossa, lukuun ottamatta seuraavia tapauksia, jolloin tulosta voidaan verottaa myös toisessa sopimusvaltiossa:

a) jos heukilöllä on toisessa sopimusvaltiossa kiinteä paikka, joka on vakinaisesti hänen käytettävänään toiminnan harjoittamista varten; tallöin voidaan tässä toisessa valtiossa verottaa vain siitä tulon osasta, joka on luettava kiinteään paikkaan kuuluvaksi; tai

b) jos henkilö oleskelee toisessa valtiossa yhdessä jaksossa, tai useassa jaksossa yhteenä, yli 183 päivää kahden toista kuukauden ajanjaksona, joka alkaa tai päättyy kysymyksessä olevan kalenterivuoden aikana; tallöin voidaan tässä toisessa valtiossa verot-

taa vain siitä tulon osasta, jonka henkilö saa toiminnan harjoittamisesta tässä toisessa valtiossa.

2. Sanonta "vapaa ammatti" käsittää erityisesti itsenäisen tietcellisen, kirjallisen ja taitteellisen toiminnan, kasvatus- ja opetustoiminnan sekä sellaisen itsenäisen toiminnan, jota lääkäri, asianajaja, insinööri, arkkitehti, hammaslääkäri ja tilintarkastaja harjoittavat.

15 artikla

Yksityinen palvelus

1. Jollei 16, 18 ja 19 artiklan määräystä muuta johdu, verotetaan palkasta ja muusta sellaisesta hyvityksestä, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa epäitsenäisestä työstä, vain tässä valtiossa, jollei työtä tehdä toisessa sopimusvaltiossa. Jos työ tehdään tässä toisessa valtiossa, voidaan työstä sadausta hyvityksestä verottaa siellä.

2. Tämän artiklan 1 kappaleen määräysten estämättä verotetaan hyvityksestä, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa toisessa sopimusvaltiossa tekemästään epäitsenäisestä työstä, vain ensiksi mainitussa valtiossa, jos:

- a) saaja oleakelee toisessa valtiossa yhdestä jaksossa, tai useassa jaksossa yhteenä, enintään 183 päivää kahdenoista kuukauden ajanjaksona, joka alkaa tai päättyy kysymyksessä olevan kalenterivuoden aikana, ja
- b) hyvityksen maksaa työnantaja tai se maksetaan työnantajan puolesta, joka ei asu toisessa valtiossa, sekä
- c) hyvityksellä ei rasiteta kiinteää toimipaikkaa tai kiinteää paikkaa, joka työnantajalla on toisessa valtiossa.

3. Tämän artiklan edellä olevien määräysten estämättä voidaan hyvityksestä, joka saadaan sopimusvaltiossa olevan yrityksen kansainväliseen liikenteeseen käytämässä lainassa tai ilma-aluksessa tehdyistä epäitsenäisestä työstä, verottaa tässä valtiossa.

16 artikla

Johtokunnan jäsenen palkio

Johtokunnan jäsenen palkkiosta ja muusta sellaisesta suorituuksesta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa toisessa sopimusval-

tiossa asuvan yhtiön hallituksen tai muun sellaisen toimielimen jäsenenä, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

17 artikla

Taitellijat ja urheilijat

1. Tämän sopimuksen 14 ja 15 artiklan määräysten estämättä voidaan tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa viihdetaiteilijana, kuten teatteri- tai elokuvanäytteilijänä, radio- tai televisiotaitelijana tahi muusikkona, taikka urheilijana, toisessa sopimusvaltiossa harjoittamastaan henkilökohtaisesta toiminnasta, verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Milloin tulo, joka saadaan viihdetaiteilijan tai urheilijan tässä ominaisuudessaan harjoittamasta henkilökohtaisesta toiminnasta, ei tule viihdetaiteilijalle tai urheilijalle itselleen, vaan toiselle henkilölle, voidaan tiläst tulosta, 7, 14 ja 15 artiklan määräysten estämättä, verottaa siinä sopimusvaltiossa, jossa viihdetaiteilija tai urheilija harjoittaa toimintaansa.

3. Tämän artiklan 1 ja 2 kappaleen määryksiä ei sovelleta tuloon, joka saadaan viihdetaiteilijan tai urheilijan sopimusvaltiossa harjoittamasta toiminnasta, siltä osin kuin toiminta vastaa tässä valtiossa tapahtuvan, kokonaan tai pääasiallisesti toisen sopimusvaltion, sen paikallisviranomaisen tai julkisyhteisön julkisia varoista rahoitetun vierailun tarkoitusta. Tässä tapauksessa tulosta verotetaan 7, 14 tai 15 artiklan määräysten mukaan.

18 artikla

Eläke ja elinkorko

1. Jollei 19 artiklan 2 kappaleen määryksistä muuta johdu, verotetaan eläkkeestä ja muusta samanluontaisesta hyvityksestä aikaisemman epäitsenäisen työn perusteella, tai elinkorosta, joka maksetaan sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, vain tässä valtiossa.

2. Tämän artiklan 1 kappaleen määräysten estämättä, ja jollei 19 artiklan 2 kappaleen määryksistä muuta johdu, voidaan sopimusvaltion sosiaalivakuutuslainsäädännön tai sopimusvaltion järjestämän muun julkisen

sosiaaliturvan mukaan toistuvasti tai kertakorvauksena maksetusta eläkkeestä ja muusta etuudesta, tai elinkorosta, joka kertyy sopimusvaltiosta, verottaa tässä valtiossa.

3. Sanonnanalla "elinkorko" tarkoitetaan tässä artiklassa vahvistettua rahamäärästä, joka vahvistettuna ajankohtina joko elinkautena tai yksilöitynä taikka määritetään vissä olevana aikana toistuvasti maksetaan ja joka perustuu velvoitukseen toimeenpanna maksut täyden raha- tai rahanarvoisen suorituksen (muun kuin tehdyn työn) vastikkeeksi.

19 artikla

Julkinen palvelus

1. a) Palkasta ja muusta sellaisesta hyvyksestä (eläketä lukuun ottamatta), jonka sopimusvaltio, sen paikallisviranomainen tai julkisyhteisö maksaa luonnolliselle henkilölle työstä, joka tehdään tämän valtion, yhteisön tai viranomaisen palveluksessa, verotetaan vain tässä valtiossa.

b) Tällaisesta palkasta ja muusta sellaisesta hyvyksestä verotetaan kuitenkin vain siinä sopimusvaltiossa, jossa tämä henkilö asuu, jos työ tehdään tässä valtiossa ja

1) henkilö on tämän valtion kansalainen; tai

2) hänestä ei tullut tässä valtiossa asuvaan ainoastaan tämän työn tekemiseksi.

2. a) Eläkkeestä, jonka sopimusvaltio, sen paikallisviranomainen tai julkisyhteisö maksaa, tai joka maksetaan niiden perustamista rahastoista, luonnolliselle henkilölle työstä, joka on tehty tämän valtion, yhteisön tai viranomaisen palveluksessa, verotetaan vain tässä valtiossa.

b) Tällaisesta eläkkeestä verotetaan kuitenkin vain siinä sopimusvaltiossa, jossa tämä henkilö asuu, jos hän on tämän valtion kansalainen.

3. Tämän sopimuksen 15, 16, 17 ja 18 artiklan määräyksiä sovelletaan palkkaan ja muuhun sellaiseen hyvitykseen sekä eläkkeeseen, jotka maksetaan sopimusvaltioon, sen paikallisviranomaisen tai julkisyhteisön harjoittaman liiketoiminnan yhteydessä tehdystä työstä.

20 artikla

Opiskelijat

Rahamääristä, jotka opiskelija, ammattiop-pilas tai liikealan, teollisuuden, maatalouden tai metsätalouden harjoittelija, joka asuu tai välistömästi ennen oleskeluaan sopimusval-tiossa asui toisessa sopimusvaltiossa ja joka oleskelee ensiksi mainitussa valtiossa yksin-omaan kouluntuksensa tai harjoittelunsa vuok-si, saa elatustaan, koulutustaan tai harjoitte-luaan varten, ei tässä valtiossa veroteta, edellyttääne, että nämä rahamäärität kertyvät tämän valtion ulkopuolella olevista lähteistä.

21 artikla

Muu tulo

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa ja jota ei käsitellä tämän sopi-muksen edellä olevissa artikloissa, verote-taan vain tässä valtiossa, riippumatta siitä, mistä tulo kertyy.

2. Tämän artiklan 1 kappaleen määräysia ei sovelleta tuloon, lukuun ottamatta 6 artik-lan 2 kappaleessa tarkoitettua kiinteästä omaisuudesta saatua tuloa, jos sopimusval-tiossa asuva tulon saaja harjoittaa toisessa sopimusvaltiossa liiketoimintaa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta tai harjoittaa tässä toisessa valtiossa itsenäistä ammattitoimintaa siellä olevasta kiinteästä paikasta, ja tulon maksamisen perusteena oleva oikeus tai omaisuus tosiasiallisesti liittyy tähän kiin-teään toimipaikkaan tai kiinteään paikkaan. Tässä tapauksessa sovelletaan 7 artiklan tai 14 artiklan määräyksiä.

22 artikla

Kaksinkertaisen verotuksen poistaminen

1. Slovakiassa kaksiukertainen verotus poistetaan seuraavasti:

Slovakia voi määräteessään veroa siellä asuville henkilöille sisällyttää siihen vero-pohjaan, josta vero määritellään, tuloa, josta tämän sopimuksen määräysten mukaan voi-daan verottaa myös Suomessa, mutta Slova-kian on vähennettävä tämän pohjan perus-teella määräystä verosta Suomessa makset-tua veroa vastaava määrä. Vähennyksen

määärä ei kuitenkaan saa olla suurempi kuin se ennen vähennyksen tekemistä lasketun Slovakian veron osa, joka vastaa sitä tuloa, josta tämän sopimuksen määärysten mukaan voidaan verottaa Suomessa.

2. Jollei Suomen lainsäädännöstä, joka koskee kansainvälichen kaksinkertaisen verotuksen poistamista, muuta johdu (sikäli kuin tämä lainsäädäntö ei vaikuta tässä esitettyn yleiseen periaatteeseen), kaksinkertainen verotus poistetaan Suomessa seuraavasti:

a) Milloin Suomessa asuva henkilö saa tuloa, josta sopimuksen määärysten mukaan voidaan verottaa Slovakiassa. Suoinen on, jollei jäljempänä olevan b) kohdan määräykistä muuta johdu, vähennettävä tämän henkilön Suomen verosta Slovakian lainsäädännön mukaan ja sopimuksen mukaisesti inaksettua Slovakian veroa vastaava määärä, laskettuna saman tulon perusteella kuin minkä perusteella Suomen vero lasketaan.

b) Tämän kappaleen a) kohtaa sovellettaessa sanonnan "maksettu Slovakian vero" katsotaan käsitteän omaisuuden luovutusveron (dan z prechodu a prevodu nehnutel'nosti) siinä laajuudessa kuin tämä vero määritään vastikkeellisen luovutuksen perusteella.

c) Osinko, jonka Slovakiassa asuva yhtiö maksaa Suomessa asuvalle yhtiölle, vapautetaan Suomen verosta, jos saaja välittömästi hallitsee vähintään 10 prosenttia osingon maksavan yhtiön äänimäärästä.

d) Tämän sopimuksen muiden määräysten estämättä voidaan Slovakiassa asuvaa luonollista henkilöä, jonka myös katsotaan Suomen verolainsäädännön mukaan 2 artiklassa tarkoitettujen verojen osalta asuvan Suomessa, verottaa Suomessa. Suomen on kuitenkin a) kohdan määärysten mukaan vähennettävä Suomen verosta se Slovakian vero, joka on maksettu tulosta. Tämän kohdan määräyksiä sovelletaan vain Suomen kansalaiseen.

3. Milloin sopimusvaltiossa asuvan henkilön tulo on sopimuksen määräyksen mukaan vapautettu verosta tässä valtiossa, tämä valtio voi kuitenkin määritteessään tämän henkilön muusta tulosta suoritettavan veron määriä ottaa lukuun sen tulon, joka on vapautettu verosta.

23 artikla

Syrjintäkielto

1. Sopimusvaltion kansalainen ei toisessa sopimusvaltioasa saa joutua sellaisen verotuksen tai siihen liittyvän velvoituksen kohteeksi, joka on muunlainen tai raskaampi kuin verotus tai siihen liittyvä velvoitus, jonka kohteeksi tämän toisen valtion kansalainen samoissa, erityisesti kotipaikkaa koskevissa olosuhteissa joutuu tai saattaa joutua. Tämän sopimuksen 1 artiklan määräysten estämättä sovelletaan tätä määräystä myös henkilöön, joka ei asu sopimusvaltiossa tai molemmissa sopimusvaltioissa.

2. Verotus, joka kohdistuu sopimusvaltiossa olevan yrityksen toisessa sopimusvaltiossa olevaan kiinteään toimipaikkaan, ei tässä toisessa valtiossa saa olla epäedullisempi kuin verotus, joka kohdistuu tässä toisessa valtiossa olevaan samanlaista toimintaa harjoittavaan yritykseen. Tämän määräyksen ei katsota velvoitavan sopimusvaltiota myöntämään toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle sellaista henkilökohtaisia vähennystä verotuksessa, vapautusta verosta tai alennusta veroon siviilisäädyn taikka perheen huoltovelvollisuuden johdosta, joka myönnetään omassa valtiossa asuvalle henkilölle.

3. Muussa kuin sellaisessa tapaksessa, jossa 9 artiklan 1 kappaleen, 11 artiklan 5 kappaleen tai 12 artiklan 6 kappaleen määräyksiä sovelletaan, ovat korko, rojali ja muu maksu, jotka sopimusvaltiossa oleva yritys suorittaa toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, vähennyskelpoisia tämän yrityksen verotettavaa tuloa määritäessä samoin ehdoin kuin maksu ensiksi mainitussa valtiossa asuvalle henkilölle.

4. Sopimusvaltiossa oleva yritys, jonka pääoman toisessa sopimusvaltiossa asuva henkilö tai siellä asuvat henkilöt välittömästi tai välillisesti joko kokonaan tai osaksi omistavat tai josta he tällä tavoin määritävät, ei ensiksi mainitussa valtiossa saa joutua sellaisen verotuksen tai siihen liittyvän velvoituksen kohteeksi, joka on muunlainen tai raskaampi kuin verotus tai siihen liittyvä velvoitus, jonka kohteeksi ensiksi mainitussa valtiossa oleva muu samanluonteinen yritys joutuu tai saattaa joutua.

5. Tämän sopimuksen 2 artiklan määräys-

ten estämättä sovelletaan tämän artiklan määräysiä kaikenlaatuisiin veroihin.

24 artikla

Keskinäinen sopimusmenettely

1. Jos henkilö katsoo, että sopimusvaltion tai molempien sopimusvaltioiden toimenpiteet ovat johtaneet tai johtavat hänen osaltaan verotukseen, joka on tämän sopimuksen määräysten vastainen, hän voi saattaa asian- sa sen sopimusvaltion toimivaltaisen viranomaisen käsitteltäväksi, jossa hän asuu tai, jos kysymykseessä on 23 artiklan 1 kappaleen soveltamiun, jonka kansalainen hän on, ilman että tämä vaikuttaa hänen oikeuteensa käyttää näiden valtioiden sisäisessä oikeusjärjestyksessä olevia oikeussuojaeinoja. Asia on saatettava käsitteltäväksi kolmen vuoden kuluessa siitä kun henkilö sai tiedon toimenpiteestä, joka on aiheuttanut sopimuksen määräysten vastaisen verotuksen.

2. Jos toimivaltainen viranomainen havaitsee huomautuksen perustelluksi, mutta ei itse voi saada aikaan tydyttävää ratkaisua, viranomaisen on pyrittävä toisen sopimusvaltion toimivaltaisen viranomaisen kanssa keskinäisin sopimuksin ratkaisemaan asia siinä tarkoitussa, että vältetään verotus, joka on sopimuksen vastainen. Tehty sopimus pannaan täytäntöön sopimusvaltioiden sisäisessä lainsäädännössä olevien aikarajojen estämättä.

3. Sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on pyrittävä keskinäisin sopimuksin ratkaisemaan sopimuksen tulkinnassa tai soveltamisessa syntyvät vaikeudet tai epäiteisutta aiheuttavat kysymykset. Ne voivat myös neuvotella keskenään kaksinkertaisen verotuksen poistamiseksi sellaisissa tapauksissa, joita ei säännellä sopimuksessa.

4. Sopimusvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat olla välittömässä yhteydessä keskenään, myös sellaisessa yhteisessä toimikunnassa, johon ne itse kuuluvat tai johon kuuluu heidän edustajiaan, sopimukseen pääsemiseksi siinä merkityksessä kuin tarkoitestaan edellä olevissa kappaleissa.

25 artikla

Tietojen vaihtaminen

1. Sopimusvaltioiden toimivaltaisten viran-

omaisten on vaihdettava keskenään sellaisia tietoja, jotka ovat olennaisia tämän sopimuksen tai sopimusvaltioiden sopimuksen piiriin kuuluvia veroja koskevan sisäisen lainsäädännön määräysten soveltamiseksi, mikäli tämän lainsäädännön perusteella tapahtuva verotus ei ole sopimuksen vastainen. Sopimuksen 1 artikla ei rajoita tietojen vaihtamista. Sopimusvaltion vastaanottamia tietoja on käsiteltävä salaisina samalla tavalla kuin tämän valtion sisäisen lainsäädännön perusteella saatuja tietoja ja niitä saadaan ilmaista vain henkilöille tai viranomaisille (niihin luettuina tuomioistuumet ja hallintoelimet), jotka määritävät, kantavat tai perivät sopimuksen piiriin kuuluvia veroja tai käsittelevät näitä veroja koskevia syytteitä tai valituksia. Näiden henkilöiden tai viranomaisten on käytettävä tietoja vain tallaisiin tarkoituksiin. Ne saavat ilmaista tietoja julkisessa oikeudenkäynnissä tai tuomioistuimen ratkaisuissa.

2. Tämän artiklan 1 kappaleen määräysten ei katsota velvoittavan sopimusvaltiota:

a) ryhtymään hallintotoimiin, jotka poikkeavat tämän sopimusvaltion tai toisen sopimusvaltion lainsäädännöstä ja hallintokäytännöstä;

b) antamaan tietoja, joita tämän sopimusvaltion tai toisen sopimusvaltion lainsäädännön mukaan tai säännönmukaisen hallitomenettelyn puitteissa ei voida hankkia;

c) antamaan tietoja, jotka paljastaisivat liikesalaisuuden taikka teelisen, kaupallisen ja aminatilisen salaisnuuden tai elinkeinotominassa käytetyn menettelytavan, taikka tietoja, joiden ilmaiseinen olisi vastoin yleistä järjestystä (ordre public).

26 artikla

Diplomaattisen edustuston ja konsuledustoston jäsenet

Tämä sopimus ei vaikuta niihin verotusta koskeviin erioikeuksiin, jotka kansainvälisen oikeuden yleisten sääntöjen tai erityisten sopimusten määräysten mukaan myönnetyt diplomaattisen edustuston tai konsuledustoston jäsenille.

27 artikla

Voimaantulo

1. Sopimusvaltioiden hallitukset ilmoittavat toisilleen täytäneensä valtiosäännössään tämän sopimuksen voimaantulolle asetetut edellytykset.

2. Sopimus tulee voimaan kolmantena kymmenenentä päivänä siitä päivästä, jona myöhempä 1 kappaleessa tarkoitettuista ilmoituksista on tehty, ja sen määräyksiä sovelletaan molemmissa sopimusvaltioissa:

a) lähteellä pidätettävien verojen osalta, tuloon, joka saadaan sitä vuotta, jona sopimus tulee voimaan, lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen;

b) muiden tulosta suoritettavien verojen osalta, veroihin, jotka määritetään sitä vuotta, jona sopimus tulee voimaan, lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen alkavilta verovuosilta.

3. Suomen Tasavallan hallituksen ja Tšekkoslovakian Sosialistisen Tasavallan hallituksen välillä tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen väittämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi Helsingissä 31 päivänä tammikuuta 1975 allekirjoitettua sopimusta, (jäljempänä "vuoden 1975 sopimus") lakataan soveltamasta veroihin, joihin tätä sopimusta 2 kappaleen määräysten mukaan sovelletaan. Vuoden 1975 sopimus lakkaa olemasta voimassa sinä viimeisenä ajankohtana, jona sitä tämän kappaleen edellä olevan määräyksen mukaan sovelletaan.

28 artikla

Päästyminen

Tämä sopimus on voimassa, kunnes jompikumpi sopimusvaltio sen irtisanoo. Kumpikin sopimusvaltio voi viiden vuoden kuluttua siitä päivästä, jona sopimus tulee voimaan, irtisanoa sopimuksen diplomaattista tietä tekemällä irtisanomisilmoituksen vähintään kuusi kuukautta ennen kunkin kalenterivuoden päättymistä. Tässä tapauksessa sopimuksen soveltaminen lakkaa molemmissa sopimusvaltioissa:

a) lähteellä pidätettävien verojen osalta,

tuloon, joka saadaan sitä vuotta, jona irtisanomisilmoitus tehdään, lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen;

b) muiden tulosta suoritettavien verojen osalta, veroihin, jotka määritetään sitä vuotta, jona irtisanomisilmoitus tehdään, lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen alkavilta verovuosilta.

Tämän vakuudeksi ovat allekirjoittaneet, asianmukaisesti siihen valtuutettuina, allekirjoittaneet tämän sopimuksen.

Tehty Bratislavassa 15 päivänä helmikuuta 1999 kahtena suomen-, slovakin- ja englanninkielisenä kappaleena kaikkien kolmen tekstin ollessa yhtä todistusvoimaiset. Tulkintaerimielisyden sattuessa on englanninkielinen teksti ratkaiseva.

Suomen tasavallan
hallituksen puolesta:

Ole Norrback

Slovakian tasavallan
hallituksen puolesta:

Eduard Kukan

[SLOVAK TEXT — TEXTE SLOVAQUE]

**Článok 1
OSOBY, NA KTORÉ SA ZMLUVA VZŤAHUJE**

Táto zmluva sa vzťahuje na osoby, ktoré sú rezidentmi v jednom alebo v oboch zmáknutých štátach.

**Článok 2
DANE, NA KTORÉ SA ZMLUVA VZŤAHUJE**

1. Táto zmluva sa vzťahuje na dane z príjmu ukladané v mene ktoréhokoľvek zo zmáknutých štátov alebo jeho miestnych orgánov, nachádzajúcich sa v oblasti výberania akýkoľvek.

2. Za dane z príjmov sa považujú všetky dane vyberané z cestovného príjmu alebo z časti príjmov, vrátane daní zo zisku zo súdzenia hmotného alebo nehmotného majetku ako aj daní z príjmov majetku.

3. Súčasné dane, na ktoré sa zmluva vzťahuje, sú:

- a) na Slovensku:
 - (i) daní z príjmov fyzických osôb; a
 - (ii) daní z príjmov právnických osôb;

(ďalej nazývané "slovenská daň");
- b) vo Finsku:
 - (i) štátne daní z príjmov;
 - (ii) daní z príjmov spoločnosti;
 - (iii) daní obcí;
 - (iv) cikcavé daní;
 - (v) daní z ľahkých vyberaných zdrojov pri zdroji;
 - (vi) daní z príjmov osôb, ktoré nie sú rezidentmi, vyberané zdrojov pri zdroji;

(ďalej nazývané "finská daň").

4. Táto zmluva sa vzťahuje aj na všetky dane rovnakého alebo podobného druhu, ktoré sa budú ukladať po dátume podpisu tejto zmluvy popri súčasných daních alebo nahradzujúcich ich. Príslušné úrady zmáknutých štátov si vzájomne oznamia podstatné zmeny, ktoré sa vykonali v ich príslušných daňových zákonomach.

Článok 3
VŠEOBECNÉ DEFINÍCIE

1. Na účely tejto zmluvy, ak súvislost' nevyžaduje odlišný výklad:

- a) výraz "Slovensko" označuje Slovenskú republiku a ak je použitý v zempisom zmysle označuje jej územie, na ktorom platia daňové zákony Slovenskej republiky;
- b) výraz "Fínsko" označuje Fínsku republiku a ak je použitý v zempisom zmysle označuje jej územie, na ktorom platia daňové zákony Fínskej republiky;
- c) výraz "osoba" zahŕňa fyzickú osobu, spoločnosť a všetky iné združenie osôb;
- d) výraz "spoločnosť" označuje každú právnickú osobu alebo nositeľa práv, považovaného pre účely zdanenia za právnickú osobu,
- e) výrazy "podnik jedného zmluvného štátu" a "podnik druhého zmluvného štátu" označujú podnik prevádzkovany rezidentom jedného zmluvného štátu a podnik prevádzkovany rezidentom druhého zmluvného štátu;
- f) výraz "štátny príslušník" označuje:
 - (i) každú fyzickú osobu, ktorá je štátnym občanom niektorého zmluvného štátu;
 - (ii) každú právnickú osobu, osobnú obchodnú spoločnosť (partnership) alebo združenie zriadené podľa práva plateného v niektorom zmluvnom štáte;
- g) výraz "medzinárodná doprava" označuje akékoľvek dopravu uskutočňovanú loďou alebo lietadlom, ktoré je prevádzkovany podnikom zmluvného štátu, a výnimku ak takisto loď alebo lietadlo je prevádzkované len medzi mestami v druhom zmluvnom štáte;
- h) výraz "príslušný orgán" označuje:
 - (i) na Slovensku, ministerstvo financií alebo jeho sponomocneného zástupcu;
 - (ii) vo Fínsku, ministerstvo financií, jeho sponomocneného zástupcu alebo orgán, ktorý je ministerstvom financií určený ako príslušný orgán.

2. Každý výraz, ktorý nie je inak definovaný, bude mať vždy pre aplikáciu tejto zmluvy zmluvným štátom pre účely daní význam, ktorý mu patrí podľa práva tohto štátu, na ktoré sa tato zmluva vzťahuje, pokiaľ súvislost' nevyžaduje odlišný výklad; význam, ktorý má výraz používaný v platných daňových zákonoch tohto štátu bude prevažovať nad významom, ktorý by mu pristúpel podľa iných zákonov tohto štátu.

**Článok 4
REZIDENT**

1. Na účely tejto zmluvy výraz "režident jedného zmluvného štátu" označuje každú osobu, ktorá je podľa práva tohto štátu podľaha v tomto štátu zdaneniu z dôvodu svojho bydliska, stálého pobytu, miesta vedenia, miesta registrácie alebo akchokoľvek iného podobného kritéria. Má sa zato, že zmluvný štát sám a jeho miestny orgán a jeho štatutárny orgán je rezidentom tohto štátu. Tento výraz však nezahŕňa osobu, ktorá podľaha zdaneniu v tomto štátu iba z dôvodu príjmu zo zdrojov v tomto štátu.

2. Ak je fyzická osoba podľa ustanovenia odseku 1 rezidentom oboch zmluvných štátov, určí sa jej postavenie následujúcim spôsobom:

- a) predpokladá sa, že táto osoba je rezidentom tohto štátu, v ktorom má stály byt; ak má stály byt v oboch štátach, predpokladá sa, že je rezidentom tohto štátu, ku ktorému má účinie osobné a hospodárne vzťahy (stredisko životných záujmov);
- b) ak nemožno určiť, v ktorom štát má táto osoba stredisko svojich životných záujmov, alebo ak nemá stály byt v žiadnom štátu, predpokladá sa, že je rezidentom len toho štátu, v ktorom sa obvykle zdržiava;
- c) ak sa táto osoba obvykle zdržiava v oboch štátach alebo v žiadnom z nich, predpokladá sa, že je rezidentom len toho štátu, ktorého je štátom občanom;
- d) ak je táto osoba štátom občanom oboch štátov alebo žiadneho z nich, príslušné orgány zmluvných štátov upravia túto otázku vzájomnou dohodou.

3. Ak osoba iná ako fyzická osoba je podľa ustanovení odseku 1 rezidentom oboch zmluvných štátov, príslušné orgány zmluvných štátov upravia túto otázku vzájomnou dohodou a určia spôsob použitia tejto zmluvy pre takúto osobu.

**Článok 5
STÁLA PREVÁDZKÁREŇ**

1. Na účely tejto zmluvy výraz "stála prevádzkáreň" označuje trvalé zariadenie na podnikanie, v ktorom podnik vykonáva úplne alebo čiastočne svoju činnosť.

2. Výraz "stála prevádzkáreň" zahŕňa najmä:

- a) miesto vedenia;
- b) závod;
- c) kanceláriu;
- d) továreň;
- e) dieľnu;
- f) hruštu, náležisko ropy alebo plynu, lom alebo iné miesto, kde sa tiahá prírodné zdroje.

3. Výraz "stála prevádzkáreň" zahŕňa aj:

- a) stavebníku alebo stavbu, montáž alebo inštalačný projekt alebo dozorné činnosť, ktoré sú s nimi spojené, ale len vtedy, ak takéto stavebníku, projekt alebo činnosť trvajú dlhšie ako dvanásť mesiacov;
- b) poskytovanie služieb vrátane poradenských alebo riadiacich služieb poskytovaných podnikom jedného zmluvného štátu prostredníctvom zamestnancov alebo iných pracovníkov, ktoré podnik zamestnával za týmto účelom, ale len ak takéto činnosť trvajú na území druhého zmluvného štátu počas obdobia alebo obdobia prechádzajúcich v súhrne dvanásť mesiacov v ktoromkoľvek osemnásťmesačnom období.

4. Bez ohľadu na predchádzajúce ustanovenia tohto článku sa predpokladá, že výraz "stála prevádzkáreň" nezahrnuje:

- a) zariadenie, ktoré sa využíva iba za účelom uskladnenia, vystavenia alebo dodania tovaru patriaceho podniku;
- b) zásobu tovaru patriaceho podniku, ktorá sa udržíva iba na účely uskladnenia, vystavenia alebo dodania;
- c) zásobu tovaru patriaceho podniku, ktorá sa udržíva iba na účely spracovania iným podnikom;
- d) trvalé zariadenie na podnikanie, ktoré sa udržíva iba na účely nákupu tovaru alebo zhromažďovania informácií pre podnik;
- e) trvalé zariadenie na podnikanie, ktoré sa udržíva iba na účely poskytovania akýchkoľvek iných činností, ktoré majú pre podnik prípravný alebo pomocný charakter;
- f) trvalé zariadenie na podnikanie, ktoré sa udržíva iba na účely vykonávania akýchkoľvek spojených činností uvedených v písmenach a) až e), ak celková činnosť trvalého zariadenia vypĺývajúca z tohto spojenia má prípravný alebo pomocný charakter.

5. Ak, bez ohľadu na ustanovenia odsekov 1 a 2, osoba - iná ako nezávislý zástupca, na ktorúho sa vzťahujú ustanovenia odseku 6 - koná v zmluvnom štátu v mene podniku a má a obvykle aj využíva právomoc uzavírať zmluvy v mene podniku, predpokladá sa, že tento podnik má stálu prevádzkáreň v tomto štáte vo vzťahu ku všetkým činnostiam, ktoré túto osobu vykonáva pre podnik; ak sa činnosť tejto osoby nie sú obmedzené na činnosť uvedené v odseku 4, ktoré pokiaľ by boli uskutočňované prostredníctvom trvalého zariadenia, nezakladali by existenciu stálej prevádzkárne podľa ustanovení tohto odseku.

6. Nepredpokladá sa, že podnik má stálu prevádzkáreň v zmluvnom štátu len preto, že v tomto štáte vykonáva svoju činnosť prostredníctvom makléra, generálneho komisionára alebo iného nezávislého zástupcu, pokial tieto osoby konajú v rámci svojej riadnej činnosti.

7. Skutočnosť, že spoločnosť, ktorá je rezidentom v jednom zmluvnom štátke, ovláda spoločnosť alebo je ovládaná spoločnosťou, ktorá je rezidentom v druhom zmluvnom štátke alebo ktorá tam vykonáva svoju činnosť (či už prostredníctvom stálej prevádzky alebo inak), neurobi usmu osobe zo žiadnej tejto spoločnosti stálu prevádzku druhej spoločnosti.

**Článok 6
PRÍJMY Z NEHNUTEĽNÉHO MAJETKU**

1. Príjmy, ktoré poberá rezident jedného zmluvného štátu z nehnuteľného majetku (vrátane príjmov z poľnohospodárstva a lesovníctva) umiestneného v druhom zmluvnom štátke, môžu sa zdiesť v tomto druhom štátke.

2. a) Výraz "nehnuteľný majetok" má význam podľa práva toho zmluvného štátu, v ktorom je tento majetok umiestnený, s výnimkou písmen b) a c).

b) Výraz "nehnuteľný majetok" zahŕňa v každom prípade stavby, príslušenstvo nehnuteľného majetku, živý a mŕtvy inventúr používaných v poľnohospodárstve a lesovníctve, práva, pre ktoré platia ustanovenia občianskeho práva vzájomajúce sa na pozemky, právo používania nehnuteľného majetku a práva na premenné alebo poväčšinové plasby za faženie alebo za povolenie k faženiu nerastných lesísk, prameňov a iných prírodných zdrojov.

c) Lode a lietadlá sa nepovažujú za nehnuteľný majetok.

3. Ustanovenia odsekov 1 až použijú pre príjmy poberané z priameho užívania, nájmu alebo každúho iného spôsobu používania nehnuteľného majetku.

4. Ak vlastníctvo podielov alebo iných obchodných práv v spoločnosti oprávňuje vlastníka týchto podielov alebo obchodných práv k používaniu nehnuteľného majetku vlastneného spoločnosťou, príjmy z priameho používania, nájmu alebo každúho iného spôsobu používania týchto práv môžu byť zdiesť v tom zmluvnom štátke, v ktorom sa nehnuteľný majetok nachádza.

5. Ustanovenia odsekov 1 a 3 sa použijú takisto pre príjmy z nehnuteľného majetku podniku a pre príjmy z nehnuteľného majetku používaneho na výkon nezivitelných povolení.

**Článok 7
ZISKY PODNIKOV**

1. Zisky podnikov jedného zmluvného štátu podliehajú zdiesťu len v tomto štátke, ak podnik nevykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štátke prostredníctvom stálej prevádzky, ktorá je tam umiestnená. Ak podnik vykonáva svoju činnosť týmto spôsobom, môžu sa zisky podniku zdiesť v tomto druhom štátke, ale iba v takom rozsahu, v akom ich možno pripočítať tejto stálej prevádzke.

2. Ak podnik jedného zmluvného štátu vykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzky, ktorá je tam umiestnená, určia sa s výnimkou ustanovení odseku 3, v každom zmluvnom štáte tejto stálej prevádzkou zisky, ktoré by mohla docieňiť, keby bola ako samostatný podnik vykonávala rovnaké alebo obdobné činnosti za rovnakých alebo obdobných podmienok a keby bola úplne nezávislá od podnika, ktorého je stála prevádzkárka.

3. Pri určení ziskov stálej prevádzky sa povoľuje odpočítať náklady podniku, vynaložené na ciele sledované touto stálou prevádzkou, vrátane nákladov na vedenie a všeobecnych správnych výdavkov takto vynaložených, či už vznikli v štáte, v ktorom je tisťa stála prevádzkárka umiestnená, alebo inde.

4. Ak je v niektorom zmluvnom štáte obvyklá určiť zisky, ktoré majú byť pripočítané stálej prevádzke na základe rozdelenia celkových ziskov podniku jeho rôznym časťam, ustanovenie odseku 2 nevyhľadá, aby tento zmluvný štát určil zisky, ktoré sa majú zdaní týmto obvyklým rozdeľovaním, použitý spôsob rozdelenia zisku musí byť väčši taký, aby výsledok bol v súlade so zásadami stanovenými v tomto článku.

5. Stálej prevádzkám sa nepripočítávajú žiadne zisky len na základe skutočnosti, že iba nakupovala tovar pre podnik.

6. Zisky, ktoré sa majú pripočítať stálej prevádzke, sa na účely predchádzajúcich odsekov určia každý rok rovnakým spôsobom, ak neexistujú dostatočné dôvody pre iný postup.

7. Ak zisky zahŕňajú príjmy, ktoré sú uvedené osobne v iných článkoch tejto zmluvy, nebudú ustanovenia týchto článkov dotknuté ustanoveniami tohto článku.

Článok 8 LODNÁ A LETECKÁ DOPRAVA

1. Zisky podnika jedného zmluvného štátu z prevádzkovania lodi alebo lietadiel v medzinárodnej doprave podliehajú zdaneniu len v tomto štáte.

2. Ustanovenia odseku 1 platia aj pre zisky z účasti na poole, spoločnej prevádzke alebo medzinárodnej prevádzkovej organizácii.

Článok 9 SPOLOČNÉ PODNIKY

1. Ak

s) sa podnik jedného zmluvného štátu podieľa priamo alebo nepriamo na riadení, kontrole alebo na majetku podnika druhého zmluvného štátu, alebo

b) tie isté osoby sa priamo alebo nepriamo podieľajú na riadení, kontrole alebo na majetku podniku jedného zmluvného štátu i podniku druhého zmluvného štátu,

a ak v týchto prípadoch sú oba podniky v svojich obchodných alebo finančných vzťahoch viazané podmienkami, ktoré sa dohodli alebo im boli uvedené a ktoré sa líšia od podmienok, ktoré by sa dohodli medzi nezávislými podnikmi, možno akkoľvek zisky, ktoré by bez týchto podmienok dosiahol jeden z podnikov, sú vzhľadom na tieto podmienky ich nedosiahol, zahŕňať do ziskov tohto podnika a následne zdani.

2. Ak jeden zmluvný štát zahrne do ziskov podniku tohto štátu a následne zdani zisky, z ktorých bol podnik druhého zmluvného štátu zdianý v tomto druhom štáte, a tieto zisky takisto zahrnuté sú zisky, ktoré by boli docieľaní podniky ešte uvedeného štátu ak by podmienky dohodnuté medzi oboma podnikmi boli také, ako by boli dohodnuté medzi nezávislými podnikmi, upraví tento druhý štát vhodne sumu dane uvoženej z týchto ziskov ak tento druhý štát považuje úpravu za oprávnenú. Pri stanovení takéjto úpravy sa bude brať ohľad na iné ustanovenia tejto zmluvy a príslušné orgány zmluvných štátov budú tieto úpravy v prípade potreby vzájomne konzultovať.

3. Ustanovenia odseku 2 sa nepoužijú v prípade úmyselného podvodu, neopinení povinnosti alebo nedbalosti.

Článok 10 DIVIDENDY

1. Dividendy vyplývajúce spoločnosťou, ktorá je rezidentom v jednom zmluvnom štáte, osobe, ktorá je rezidentom v druhom zmluvnom štáte, možno zdani v tomto druhom štáte. Tieto dividendy však možno zdaniť aj v zmluvnom štáte, ktorého je spoločnosť vyplácajúca dividendy rezidentom, a to podľa prívných predpisov tohto štátu, ak však skutočným vlastníkom dividend je rezident druhého zmluvného štátu, dať takto stanovená nepresiaahnú:

- a) 5 percent hrubej sumy dividend, ak skutočným vlastníkom je spoločnosť (iná ako osobná obchodná spoločnosť), ktorá priamo vlastní najmenej 25 percent majetku spoločnosti vyplácajúcej dividendy;
- b) 15 percent hrubej sumy dividend vo všetkých ostatných prípadoch.

2. Bez ohľadu na ustanovenia odseku 1, pokiaľ jednotlivý rezident Finska podlieha júcim finanskym daňovým zákonom pre účely zápočtu dane vzhľadom na dividendy vyplývajúce spoločnosťou ktorá je rezidentom Finska, dividendy vyplývajúce spoločnosťou, ktorá je rezidentom Finska rezidentovi Slovenska budú zdanované len na Slovensku, ak skutočným vlastníkom dividend je rezident Slovenska.

3. Ustanovenia odsekov 1 a 2 neovplyvnia zdanovanie spoločnosti vo vzťahu k ziskom z ktorých sú dividendy vyplývajúce.

4. Výraz "dividendy", použitý v tomto článku, označuje príjmy z akcií alebo z iných prív, s výnimkou pohľadávok, z podielov na zisku, ako aj príjmy z iných prív na spoločnosť, ktoré sú zdanované rovnakým spôsobom ako príjmy z akcií podľa daňových zákonov štátu, v ktorom je spoločnosť rozdeľujúca zisk rezidentom.

5. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú, ak skutočný vlastník dividend, ktorý je rezidentom v jednom zmluvnom štáte, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom je rezidentom spoločnosť vyplácajúca dividendy, priemyselnú alebo obchodnú činnosť prostredníctvom stálej prevádzky, ktorá je tam umiestnená, alebo ak vykonáva v tomto druhom štáte nezávislé povolenie prostredníctvom stálej základne tam umiestnejenej a ak ťačí, pre ktorú sú dividendy vyplácajú, za skutočne viaže na tieto stálu prevádzky alebo na tieto stálu základnu. V tomto prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14 podľa toho, o aký prípad ide.

6. Ak spoločnosť, ktorá je rezidentom v jednom zmluvnom štáte, dosahuje zisky alebo príjmy z druhého zmluvného štátu, nemôže tento druhý štát zdaňi dividendy vyplácané spoločnosťou s výnimkou prípadov, ak sú tieto dividendy vyplácané rezidentovi tohto druhého štátu alebo ak sa ťačí, pre ktorú sú dividendy vyplácajú, skutočne viaže na tieto stálu prevádzky alebo na tieto stálu základnu, ktorá je umiestnená v tomto druhom štáte a ani podrobíť nerozdeľené zisky spoločnosť daní z nerozdeľených ziskov, aj keď vyplácané dividendy alebo nerozdeľené zisky pozostávajú úplne alebo časť zo ziskov alebo z príjmov dosiahnutých v tomto druhom štáte.

Článok 11 ÚROKY

1. Úroky, ktoré majú zdroj v jednom zmluvnom štáte a poberá ich rezident druhého zmluvného štátu, možno zdaňi iba v tomto druhom štáte, ak takýto rezident je skutočným vlastníkom úroku.

2. Výraz "úroky" použitý v tomto článku označuje príjmy z pohľadávok akčiokolvek druhu zabezpečených inzabezpečených záložným prívom k nehmuteľnosti alebo či majú alebo nemajú právo časti na zisku dlužníka, a najmä príjmy z vlastných cenných papierov a príjmy z obligácií alebo z dlhopisov vrátane prémii a výher spojených s týmito cennými papiermi, obligáciemi alebo s dlhopismi. Penále za oneskorenú platbu sa nepovažujú za úroky pre účely tohto článku.

3. Ustanovenie odseku 1 sa nepoužije, ak skutočný vlastník úrokov, ktorý je rezidentom v jednom zmluvnom štáte, vykonáva priemyselnú alebo obchodnú činnosť v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú úroky zdroj, prostredníctvom stálej prevádzky, ktorá je tam umiestnená, alebo nezávislé povolenie prostredníctvom stálej základne tam umiestnejenej a ak sa pohľadávka, z ktorej sa úroky vyplácajú, skutočne viaže na tieto stálu prevádzky alebo na tieto stálu základnu. V takomto prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14 podľa toho, o aký prípad ide.

4. Predpokladá sa, že úroky majú zdroj v zmluvnom štite, ak platiteľ je rezidentom tohto štítu. Ak však osoba platiaca úroky, či je rezidentom zmluvného štítu alebo nie, má v zmluvnom štite stihu prevádzkára alebo stihu základu v súvislosti s ktorou vzniklo zadlženie, z ktorého sú platené úroky, a tieto úroky idú na farbu tejto stihy prevádzkámcu alebo stihy základne, potom za zdroj takýchto úrokov bude považovaný štit, v ktorom je stihla prevádzkára alebo stihla základna umiestnená.

5. Ak suma úrokov vzťahujúcich sa na poňadávku, z ktorej sa úroky vyplývajú, presahuje v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi platiteľom a skutočným vlastníkom úrokov alebo ktoré udčízvajú jeden i druhý s tretou osobou, suma, ktorá by bol dohodol platiteľ so skutočným vlastníkom, keby neboli takéto vzťahy, použijú sa ustanovenia tohto článku len na tieto napospäť uvedené sumy. Suma platieb, ktorá ju presahuje, sa v tomto pripade môže zdaňi podľa právnych predpisov každého zmluvného štítu s prihľadnutím na ostatné ustanovenia tejto zmluvy.

Článok 12 LICENČNÉ POPLATKY

1. Licenčné poplatky, ktorí majú zdroj v jednom zmluvnom štite a vyplývajú sa rezidentovi druhého zmluvného štítu, môžu sa zdaňi v tomto druhom štite.

2. Tieto licenčné poplatky sa však s výnimkou druhov platieb vzťahujúcich sa na odsek 3 písmeno a) môžu zdaňi v tom zmluvnom štite v ktorom je ich zdroj a to v súlade s právnymi predpismi tohto štítu, ale ak skutočný vlastník licenčných poplatkov je rezidentom druhého zmluvného štítu, diaľ takto stanovená nepresahne:

- a) v prípade platieb uvedených v odseku 3 písmeno b) 1 percento hrubej sumy licenčných poplatkov;
- b) v prípade platieb uvedených v odseku 3 písmeno c) 5 percent hrubej sumy licenčných poplatkov;
- c) v prípade platieb uvedených v odseku 3 písmenach d) a e) 10 percent hrubej sumy licenčných poplatkov.

3. Výraz "licenčné poplatky" použitý v tomto článku označuje platby akchokoľvek druhu platené ako náhrada :

- a) za použitie alebo za právo na použitie akchokoľvek autorského práva k literárному, umenieckému alebo k vedeckému dielu;
- b) za finančný prenájom zariadenia;

- c) za operatívny prenájom zariadenia alebo za použitie alebo za právo na použitie kinematografických filmov a filmov alebo písok pre televízne alebo rozhlasové vysielanie alebo akčníkoviek počítačového softvár;
- d) za použitie alebo za právo na použitie patentu, ochrannej známky, návrhu alebo modelu, plánu, tajného vzorca alebo výrobaľného postupu;
- e) za informácie, ktoré sa vzťahujú na priemyselnú, obchodnú alebo vedeckú aktuálnosť.

4. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú, ak skutočný vlastník licenčných poplatkov, ktorý je rezidentom v jednom zmluvnom štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú licenčné poplatky zdroj, priemyselnú alebo obchodnú činnosť prostredníctvom stálej prevádzky, ktorá je tam umiestnená, alebo vykonáva nezávislé povolenie prostredníctvom stálej základne tam umiestenej a ak právo alebo majetok, v súvislosti s ktorým vznikajú licenčné poplatky, sa skutočne viažu na tento štát prevádzkáča alebo na stálu základňu. V tomto pripade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14 podľa toho, o aký prípad ide.

5. Predpokladá sa, že licenčné poplatky majú zdroj v zmluvnom štátu, ak platiteľom je rezident tohto štátu. Ak však platiteľ licenčných poplatkov, či už je alebo nie je rezidentom v niektorom zmluvnom štátu, má v zmluvnom štátu prevádzkáča alebo stálu základňu, v súvislosti s ktorou vzniká povinen platíť licenčné poplatky, ktoré idú na tento štát prevádzkáča alebo stálu základne, predpokladá sa, že tieto licenčné poplatky majú zdroj v tom zmluvnom štátu, v ktorom je stála prevádzkáč alebo stála základňa umiestnená.

6. Ak suma licenčných poplatkov, ktoré sa vzťahujú na použitie, právo alebo informáciu, za ktoré sú platené, presahuje v dôsledku osobitných vzťahov, ktorá existujú medzi platiteľom a skutočným vlastníkom licenčných poplatkov alebo ktoré jeden aj druhý udržiavajú s tretou osobou, sumu, ktorú by bol dohodol platiteľ so skutočným vlastníkom, keby nebolo týchto vzťahov, použijú sa ustanovenia tohto článku len na tieto naposledy uvedené sumy. Suma platieb, ktorá ju presahuje, sa v tomto prípade zdieľa podľa právnych predpisov každého zmluvného štátu s príhľadnutím na ostatné ustanovenia tejto zmluvy.

Článok 13 ZISKY ZO SCUDZENIA MAJETKU

1. Zisky plynúce rezidentovi jedného zmluvného štátu zo scudzenia nehmutefného majetku uvedeného článku 6 odsek 2, ktorý je umiestnený v druhom zmluvnom štátu, možno zdaniť v tomto druhom štátu.
2. Zisky plynúce rezidentovi jedného zmluvného štátu zo scudzenia podielov alebo iných obchodných prív v spoločnosti, aktíva ktorej pozostávajú z viac ako 50 percent nehmutefného majetku umiestneného v druhom zmluvnom štátu, možno zdaniť v tomto druhom štátu.

3. Zisky zo súdzenia bratčného majetku, ktorý je časťou prevádzkového majetku stálej prevádzky, ktorá má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, alebo bratčného majetku patriacoho stálej základni, ktorá má rezident jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte na výkon nezvisielého povolania, vrátane takto dosiahnutých ziskov zo súdzenia takéj stálej prevádzky (samostatne alebo spolu s celým podnikom) alebo takéj stálej základnej, možno zdaniť v tomto druhom štáte.
4. Zisky plynúce podniku jedného zmluvného štátu zo súdzenia ľodi alebo fietadiel prevádzkovaných v medzinárodnej doprave alebo bratčného majetku, ktorý slúži prevádzke týchto ľodi alebo fietadiel, podliehajú zdaniu len v tomto štáte.
5. Zisky zo súdzenia iného majetku, než je uvedený v predchádzajúcich odsektach tohto článku, podliehajú zdaniu len v tom zmluvnom štáte, v ktorom je súdzieľ rezidentom.

Článok 14 NEZÁVISLÉ POVOLANIA

1. Príjmy, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá zo slobodných povolanií alebo iných nezvisielých činností podobného charakteru, podliehajú zdaniu len v tomto štáte, s výnimkou nasledujúcich prípadov, keď takéto príjmy môžu byť zdané tiež v druhom zmluvnom štáte:
 - a) ak má obvykle k dispozícii v druhom zmluvnom štáte stálu základnu pre činnosť výkonu svojich činností; v takomto prípade môžu byť príjmy, ktoré je možné pripočítať tejto stálej základnej, zdané len v tomto druhom štáte; alebo

b) ak sa rezident zdržiava v druhom štáte počas obdobia alebo obdobia, ktoré v úhrne prečasňuje 183 dňa v akomkoľvek dvanásťmesačnom období začínajúcim alebo končiacim v príslušnom kalendárnom roku; v takomto prípade len tá časť z príjmov, ktoré pochádzajú z jeho činností vykonávanych v tomto druhom štáte, môžu byť zdané v tomto druhom štáte.

2. Výraz "slobodné povolanie" zahŕňa najmä nezvisielé vedecké, literárne, umelecké, výchovávateľské alebo učiteľské činnosti, ako aj samostatné činnosti lekárov, právnikov, inžinierov, architektov, dentistov a ďalšových znákov.

Článok 15 ZAMESTNANIE

1. Platy, mzdy a iné podobné odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá z dôvodu zamestnania, podliehajú zdaniu s výhradou ustanovení článkov 16, 18 a 19 len v tomto štáte ak sa zamestnanie nevykonáva v druhom zmluvnom štáte. Ak sa tam zamestnanie vykonáva, môžu sa takéto odmeny pripojiť zadlžiť v tomto druhom štáte.

2. Odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá z dôvodu zamestnania vykonávaného v druhom zmluvnom štáte, môžu sa bez ohľadu na ustanovenie odsek 1 zdaníť len v skôr uvedenom štáte, ak:

a) prijemca sa zdržiava v druhom štáte počas jedného alebo viaceroch období, ktoré nepresiahnu v útrne 183 dní v zájomovníku dvanaásťmesačom obdobi začínajúcom s dekom v príslušnom kalendárnom roku, a

b) odmeny vyplývajúce zamestnávateľom alebo sa vyplývajú v mene zamestnávateľa, ktorý nie je rezidentom v druhom štáte, a

c) odmeny nejdú na čarhu stálej prevádzkárne alebo stálej základne, ktorú má zamestnávateľ v druhom štáte.

3. Bez ohľadu na predchádzajúce ustanovenia tohto článku, odmeny poberané z dôvodu zamestnania vykonávaného na palube lode alebo lietadla rezidentom zmluvného štátu v medzinárodnej doprave, možno zdaňiť v tomto štáte.

**Článok 16
TANTIEEMY**

Tantieemy a iné podobné odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá ako člen správnej rady alebo iného obdobodného orgánu spoločnosti, ktorá je rezidentom v druhom zmluvnom štátu, možno zdaňiť v tomto druhom štáte.

**Článok 17
UMELCI A ŠPORTOVCI**

1. Príjmy, ktoré poberá rezident jedného zmluvného štátu ako na verejnosti vystupujúci umelec, ako divadelný, filmový, rozhlasový alebo televízny umelec alebo hudobník, alebo ako športovec, z takýchto osobne vykonávaných činností v druhom zmluvnom štáte, možno bez ohľadu na ustanovenia článkov 14 a 15 zdaňiť v tomto druhom štáte.

2. Ak príjmy z činností osobne vykonávaných umelcom alebo športovcom neplynú prímo tomuto umelcovovi alebo športovcom, ale inej osobe, možno tieto príjmy bez ohľadu na ustanovenia článkov 7, 14 a 15 zdaňiť v tom zmluvnom štáte, v ktorom umelec alebo športovec vykonáva svoju činnosť.

3. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nebudú vzťahovať na príjmy plynúce umelcovovi alebo športovcoví z činnosti, ktoré sa vykonávajú v jednom zmluvnom štátu, ak činnosť vykonávané počas návštevy tohto štátu sú čiastočne alebo z podstatnej časti hradené z verejných fondov druhého zmluvného štátu alebo jeho miestnemu orgánu alebo jeho štatutárneho orgánu. V takomto prípade budú príjmy zdanené podľa ustanovení článkov 7, 14 alebo 15 podľa toho, o aký prípad ide.

**Článok 18
PENZIE A RENTY**

1. Penzie a iné podobné odmeny vyplácane z dôvodu predchádzajúceho zamestnania alebo skôršieho renty platené rezidentovi niektorého zmluvného štátu podliehajú, s výnimkou ustanovení článku 19 odsek 2, zdaneniu v tomto štáte.
2. Vyplácane penzie a iné plnenia, či už je to pravidelná alebo jednorázová náhrada, poskytované na základe práva sociálneho zabezpečenia zmluvného štátu alebo verejnej sústavy vytvorenjej zmluvným štátom na účely spoločenského prospechu, alebo skôršieho plnenia vznikajúce v zmluvnom štátu, možno bez ohľadu na odsek 1 s výnimkou ustanovení článku 19 odsek 2 zdaní v tomto štáte.
3. Výraz "renta", používaný v tomto článku, označuje stanovenú sumu vyplácanej opakované v určitých termínoch počas života alebo počas určitého alebo stanoveného časového obdobia na základe záväzku podľa ktorého sa uskutočňujú tieto platby ako náhrada za zodpovedajúce a čiapoč plnenie v peniazoch alebo v peňažnej hodnote (inom než poskytovanie služieb).

**Článok 19
VEREJNÉ FUNKCIE**

1. a) Platky, mzdy a iné podobné odmeny, iné ako penzie, vyplácane jedným zmluvným štátom alebo jeho miestnym orgánom alebo štatutárnym orgánom tohto štátu fyzickej osobe za služby preukázané tomuto štátu, miestnemu orgánu alebo štatutárnemu orgánu, podliehajú zdaneniu iba v tomto štáte.
 - b) Taktiež platky, mzdy a iné podobné odmeny viak podliehajú zdaneniu iba v zmluvnom štátu, ktorého fyzická osoba je rezidentom, ak sa služby preukazujú v tomto štáte a fyzická osoba :
 - (i) je štátom občanom tohto štátu; alebo
 - (ii) sa nostaťa rezidentom v tomto štáte len z dôvodov poskytovania týchto služieb.

2. a) Akokoľvek penzie vyplácané, bud' priamo alebo z fondov ktoré zriadiť niektorý zmluvný štát alebo miestny orgán alebo statútarný orgán fyzickej osobe za služby preukázané tomuto štátu, miestnemu orgánu alebo statútarnemu orgánu podliehajú zdaneniu len v tomto štátu.

b) Takéto penzie viak podliehajú zdaneniu iba v zmluvnom štáte, v ktorom je fyzická osoba rezidentom ak je štátom občanom tohto štátu.

3. Ustanovenia článkov 15, 16, 17 a 18 sa použijú na platy, mzdy a iné podobné odmeny a na penzie za služby preukázané v súvislosti s priemyselnou alebo obchodnou činnosťou vykonávanou niektorým zmluvným štátom alebo miestnym orgánom alebo statútarným orgánom tohto štátu.

**Článok 20
ŠTUDENTI**

Platby, ktoré študent alebo žiak stredného odborného učilišťa, alebo obchodný, technický, poľnohospodársky alebo lekársky praktikant, ktorý je alebo bol bezprostredne pred svojím príchodom do jedného zmluvného štátu rezidentom v druhom zmluvnom štáte a ktorý sa zdržíva v skôr uvedenom štáte iba z dôvodu štúdia alebo výcviku, dostáva na tlačidlo základov výživy, štúdia alebo výcviku, nebudú podliehať zdaneniu v tomto štátu za predpokladu, že takéto platby sa mu vyplácajú zo zdrojov mimo tohto štátu.

**Článok 21
INÉ PRÍJMY**

1. Príjmy osoby, ktoré je rezidentom v jednom zmluvnom štáte, ktoré sa neuvádzajú v predchádzajúcich článkoch tejto zmluvy, sa bez ohľadu na ich zdroj zdania iba v tomto štáte.

2. Ustanovenie odseku 1 sa nepoužije na príjmy iné ako prijaty z nehnuteľného majetku, ktorý je definovaný v článku 6 odsek 2, ak prijemca takýchto príjmov, ktorý je rezidentom v niektorom zmluvnom štáte, vykonáva priemyselnú alebo obchodnú činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzky tam umiestnej alebo vykonáva v tomto druhom štáte nezávislé povolanie prostredníctvom stálej základnej tam umiestnenej a ak prívo alebo majetok, za ktoré sa príjmy platia, skutočne súvisia s takouto stálou prevádzkou alebo stálou základňou. V takomto prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14 podľa toho, o aký prípad ide.

**Článok 22
VYLÚČENIE DVOJITÉHO ZDANENIA**

1. Na Slovensku bude dvojté zdanenie vyššieť takto:

Slovensko môže pri ukladani dane svojim rezidentom zdaní do základu dane, z ktorého sa takéto dane určujú aj príjmy, ktoré môžu byť podľa ustanovení článkov tejto zmluvy rovnako zdanené vo Finsku, avšak povoli zaňť sumu dane vypočítanú z takéhoto základu o sumu rovnajúcu sa daní zaplatenej vo Finsku. Suma, o ktorú sa daň zaňť, vás nepresiaľme takú časť slovenskej dane vypočítanej pred jej zaňčinom, ktorá pomerne pripadá na príjmy, ktoré môžu byť podľa ustanovení tejto zmluvy zdanené vo Finsku.

2. Bez ohľadu na ustanovenia finského zákona berie do úvahy zamezanie medzinárodného dvojitého zdanenia (ktoré neovplyvnia všeobecné zásady tu spomenné), bude vo Finsku dvojté zdanenie vyššieť takto:

a) Ak rezident Finska poberá príjem, ktorý v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy môže byť zdanený na Slovensku, Finsko povoli tejto osobe, s výhradou ustanovení písmena b), zaňť sumu dane vo Finsku o časťku rovnajúcom sa daní zaplatenej podľa slovenského zákona a v súlade s touto zmluvou na Slovensku a ktorá je vypočítaná z tohto istého príjmu z ktorého je vypočítaná finská danь.

b) Pre účely písmena a) sa predpokladá, že výraz "daň zaplatená na Slovensku" bude zahrňať daň z prechodu a prevedu nehmuteľnosti v takom rozsahu, že takéto daň je naložená z ohľadom na možnosť kompenzie.

c) Dividendy vyplývajúce spoločnosťou, ktorá je rezidentom Slovenska, spoločnosť ktorá je rezidentom Finska a ktorá priamo kontroluje najmenej 10 percent akcií s hlasovacím právom v spoločnosti vyplývajúcej dividendy, budú oslobodené od finskej dane.

d) Fyzickú osobu, ktorá je rezidentom Slovenska a ktorá je podľa daňového práva Finska s ohľadom na finské dane vzťahujúcej sa k článku 2 považovaná tiež za rezidenta Finska, bez ohľadu na akékoľvek ustanovenie tohto článku môže byť zdanená vo Finsku. Avšak Finsko, v súlade s ustanoveniami písmena a), povoli zaňť sumu finskej dane o sumu rovnajúcom sa daní z príjmu, ktoré bola zaplatená na Slovensku. Ustanovenia tohto písmena sa budú uplatňovať len na štátnych prislúchníkov Finska.

3. Ak v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy sú príjmy, ktoré plynú rezidentovi zmluvného štátu oslobodené od zdanenia v tomto štáte, môže tento štát pri výpočte výšky dane zo zostávajúceho príjmu u takejto osoby vziať do úvahy oslobodený príjem.

**Článok 23
ZÁSADA ROVNAKÉHO ZAOBCHÁDZANIA**

1. Štátne príslušníci jedného zmluvného štátu nebudú podliehať v druhom zmluvnom štáte žiadnemu zdanieľu alebo povinnostiam s ním spojeným, ktoré sú iné alebo fažívajúce ako zdanieľ s s ním spojené povinnosti, ktorým podliehajú alebo môžu podliehať štátne príslušníci tohto druhého štátu, ktorí sú v rovnakej situácii. Toto ustanovenie sa bez ohľadu na ustanovenie článku 1 uplatní aj na osoby, ktoré nie sú rezidentmi jedného alebo oboch zmluvných štátov.
2. Zdanieľ stálej prevádzky, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, nebude v tomto druhom štáte nepriaznivejšie ako zdanieľ podnikov tohto druhého štátu, ktorý vykonáva rovnačkú činnosť. Toto ustanovenie sa nebude vyskúšať ako záväzok jedného zmluvného štátu, aby priznal rezidentom druhého zmluvného štátu osobné úťavy, zľavy a zniženia dane z dôvodu osobného postavenia alebo rodinných závlázkov, ktoré priznáva svojim vlastným rezidentom.
3. Ak sa nebudú aplikovať ustanovenie článku 9 odsek 1, článku 11 odsek 5 alebo článku 12 odsek 6, budú trosky, licenčné poplatky a iné výdavky platené podnikom jedného zmluvného štátu rezidentovi druhého zmluvného štátu odpočítateľné pre účely určenia zdanieľstvých ziskov tohto podnika za rovnakých podmienok, ako keby boli platené rezidentovi v skôr uvedenom štáte.
4. Podniky jedného zmluvného štátu, ktorých majetok úplne alebo čiastočne, priamo alebo nepriamo vlastní alebo kontrolovia osoba alebo osoby, ktoré sú rezidentmi v druhom zmluvnom štáte, nebudú podliehať v skôr uvedenom zmluvnom štáte žiadnemu zdanieľu alebo povinnostiam s ním spojeným, ktoré sú iné alebo fažívajúce ako zdanieľ s s ním spojené povinnosti, ktorým podliehajú alebo môžu podliehať iné podobné podniky skôr uvedeného štátu.
5. Ustanovenia tohto článku sa bez ohľadu na ustanovenia článku 2 vzťahujú na dane následkové druhu a charakteru.

**Článok 24
RIEŠENIE PRÍPADOV CESTOU DOHODY**

1. Ak sa osoba domnieva, že opatrenia jedného alebo oboch zmluvných štátov vedú alebo povedú u nej k zdanieľu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy, môže nezávisiť od opravných prostriedkov, ktoré poskytujú vnútrosťné právne predpisy týchto štátov, predložiť svoj prípad príslušnému orgánu zmluvného štátu, ktorého je rezidentom, alebo ak sa na prípad vzťahuje článok 23 odsek 1, príslušnému orgánu zmluvného štátu, ktorého je štátom občanom. Prípad musí byť predložený do troch rokov od prvého oznamenia opatrenia, ktoré vedie ku zdanieľu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy.

2. Ak bude príslušný orgán považovať námiestku za oprávnenú a ak nebude tiam schopný najprv uspokojivo rešenie, bude sa značiť prípad vyniesť vzájomnou dohodou s príslušným orgánom druhého zmluvného štátu tak, aby sa vyholo zdanenie, ktoré nie je v súlade s touto zmluvou.
Dosiahanúca dohoda sa vykoná v časovom obmedzení obiahnutia vo vnútroských právnych predpisoch zmluvných štátov.
3. Príslušné orgány zmluvných štátov sa budú usilovať vyniesť dohodou skôr ako ľahkosť alebo pochybnosť, ktoré môžu vzniknúť pri výklade sieba pri aplikácii tejto zmluvy. Môžu konzultovať aj za účelom zamedzzenia dvojitého zdanenia v prípadoch, ktoré nie sú v tejto zmluve upravené.
4. Príslušné orgány zmluvných štátov môžu vzájomne konzultovať priamo, alebo prostredníctvom ich spoločnej komisie zočlenenej z členov zmluvných štátov alebo ich zástupcov, za účelom dosiahnutia dohody v zmysle predchádzajúcich odsekov.

Článok 25 VÝMENA INFORMÁCIÍ

1. Príslušné orgány zmluvných štátov si budú vymieňať informácie dôležité na aplikáciu ustanovení tejto zmluvy alebo vnútroských právnych predpisov zmluvných štátov vzájomujúcich sa na dane, ktoré sú predmetom tejto zmluvy, pokiaľ zdanenie ktoré upravuje nie je v rozpore s touto zmluvou. Rozsah výmeny informácií nie je obmedzovaný článkom 1. Všetky informácie, ktoré zmluvný štát dostal, budú udržiavané v tajnosti rovnakým spôsobom ako informácie, ktoré dostal podľa vnútroských právnych predpisov tohto štátu, a poskytnutí sú len osobám alebo ľudom (vrátane súdov a správnych orgánov), ktoré sú zaoberajú vymeriaváním alebo vyberaním daní, na ktoré sa vzťahuje tito zmluvy, vymáhaním alebo trestným stíhaním vo veci týchto daní, alebo rozhodováním o oprávnych prostriedkoch. Tieto osoby alebo ľadry použijú takisto informácie len na tieto účely. Tieto informácie môžu označiť pri súdnych konaniach alebo súdnych rozhodnutiach.
2. Ustanovenia odseku 1 nebudú v žiadnom prípade vykádane tak, že ukladajú niektorému zmluvnemu štátu povinnosť:
 - a) vykonať správne opatrenia, ktoré by porušovali právne predpisy a správnu prax tohto alebo druhého zmluvného štátu;
 - b) označiť informácie, ktoré by nebolo možné získať na základe právnych predpisov alebo v riadnom správnom konaní tohto alebo druhého zmluvného štátu;
 - c) označiť informácie, ktoré by odhalili obchodnú, hospodársku, priemyselnú, kommerčnú alebo profesijnú tajomstvo alebo obchodný postup alebo informácie, ktorých prezradenie by bolo v rozpore s verejným poriadkom.

**Článok 26
ČLENOVIA DIPLOMATICKÝCH MISIÍ A KONZULÁRNÍ ÚRADNÍCI**

Ustanovenia tejto zmluvy neupravujú daňové výhody patriace členom diplomatických misií alebo konzulárnym úradníkom podľa všeobecných pravidiel medzinárodného práva alebo na základe ustanovení osobitných dohôd.

**Článok 27
NADOBUDNUTIE PLATNOSTI**

1. Vlády zmluvných štátov si vzájomne oznamia, že čestné právne postupy pre nadobudnutie platnosti tejto zmluvy boli splnené.

2. Táto zmluva nadobudne platnosť tridsať dní po dátume neakorčího oznamenia v zmysle odseku 1., a jej ustanovenia sa budú uplatňovať v oboch zmluvných štátach:

- a) ak ide o dane vyberané zrážkou zo zdroja, na príjmy vyplácane 1. januára alebo neskôr v kalendárnom roku nasledujúcom po roku, v ktorom zmluva nadobudne platnosť;
 - b) ak ide o ostatné dane z príjmov, na dane ukladané za každý daňový rok začínajúci sa 1. januára alebo neskôr v kalendárnom roku nasledujúcom po roku, v ktorom zmluva nadobudne platnosť.
3. Zmluva medzi vládou Finskej republiky a vládou Československej socialistickej republiky o zamezení dvojitého zdanenia a zabránení daňovému ťaku v odbore daní z príjmu a z majetku, podpísaná 31. júna 1975 v Helsinkách (dalej nazývaná "Zmluva z roku 1975"), sa prestane uplatňovať v odbore daní, na ktoré sa tito zmluva vzťahuje podľa ustanovení odseku 2. Zmluva z roku 1975 bude vypočítaná posledným dátumom, ku ktorému sa podľa predchádzajúceho ustanovenia tohto článku uplatňovala.

**Článok 28
VÝPOVED**

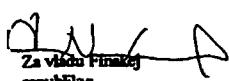
Táto zmluva zostane v platnosti, pokiaľ ju niektorý zmluvný štát nevypovie. Každý zmluvný štát môže zmluva vypoedať diplomatickou cestou oznamením výpovede najmenšej ľesť mesiacov pred koncom každého kalendárneho roka začínajúceho po uplynutí piatich rokov od dátumu nadobudnutia platnosti tejto zmluvy. V takom prípade sa tito zmluva prestane uplatňovať v oboch zmluvných štátach:

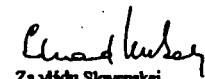
- a) ak ide o dane vyberané zrážkou zo zdroja, na príjmy vyplácane 1. januára alebo neskôr v kalendárnom roku nasledujúcom po roku, v ktorom bola daná výpoved;

b) ak ide o ostatné dane z príjmov, na dane ukladané za každý daňový rok začínajúci sa 1. januára alebo nejaký v kalendárnom roku nasledujúcim po roku, v ktorom bola daná výpoved.

Na dôkaz toho podpisani, k tomu riadne spinomocnení, podpisali túto zmluvu.

Dané v Bratislave..... dňa 15.1.1999 v dvoch pôvodných vyhotoveniach, v fínskom, slovenskom a anglickom jazyku, pričom všetky tri znania sú rovnako autorické. V prípade rozdielnosti výtlaku textov bude rozhodujúci anglický text.

Za vládu Fínskej republiky:

Za vládu Slovenskej republiky :

[TRANSLATION - TRADUCTION]

ACCORD ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DE FINLANDE ET LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE SLOVAQUE TENDANT À ÉVITER LA DOUBLE IMPOSITION ET À PRÉVENIR L'ÉVASION FISCALE EN MATIÈRE D'IMPÔTS SUR LE REVENU

Le Gouvernement de la République de Finlande, et le Gouvernement de la République slovaque, Désireux de conclure un accord tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu,

Sont convenues de ce qui suit :

Article 1. Personnes visées

1. Le présent Accord s'applique aux personnes qui sont résidentes d'un Etat contractant ou des deux Etats contractants.

Article 2. Impôts visés

1. Le présent Accord s'applique aux impôts sur le revenu exigibles par chacun des Etats contractants ou leurs collectivités locales, quel que soit le régime de perception desdits l'impôts.

2. Sont considérés comme impôts sur le revenu tous prélèvements fiscaux assis sur tout ou partie du revenu, y compris les impôts sur les gains provenant de l'aliénation de biens meubles ou immeubles, aussi bien que les impôts sur les plus-values.

3. Les impôts actuels qui font l'objet du présent Accord sont :

a) En Slovaquie :

- i) L'impôt sur le revenu ; et
- ii) L'impôt sur le revenu des personnes juridiques
(ci-après dénommés " l'impôt slovaque ") ;

b) En Finlande :

- i) L'impôt sur le revenu ;
- ii) L'impôt sur les sociétés;
- iii) L'impôt communal ;
- iv) L'impôt ecclésiastique ;
- v) L'impôt retenu à la source sur les intérêts ; et
- vi) L'impôt retenu à la source sur le revenu des non-résidents
(ci-après dénommés " l'impôt finlandais ").

4. Le présent Accord s'applique également à tous impôts de nature identique ou sensiblement analogue qui seraient prescrits après la date de signature du présent Accord, et

qui s'ajouteraient ou se substitueraient aux impôts actuels. Les autorités compétentes des Etats contractants se communiqueront, dans un délai raisonnable, toutes les modifications de fond qui seraient apportées à la législation de leurs Etats respectifs relatives aux impôts auxquels s'applique le présent Accord.

Article 3. Définitions générales

1. Aux fins du présent Accord, et à moins que le contexte n'exige une interprétation différente :

a) Le terme " Slovaquie ", lorsqu'il est employé au sens géographique, s'entend de la République de Slovaquie et lorsqu'il est utilisé dans son sens géographique, le territoire sur lequel la législation fiscale de la République slovaque est applicable ;

b) Le terme " Finlande ", s'entend par la République de Finlande et lorsqu'il est employé au sens géographique, le territoire sur lequel la législation fiscale de la République de Finlande est applicable ;

c) Le terme " personne " s'entend des personnes physiques, sociétés et tous autres groupements de personnes ;

d) Le terme " société " s'entend de toute personne morale ou de toute entité qui est assimilée à une personne morale au regard de l'impôt ;

e) Les expressions " entreprise d'un Etat contractant " et " entreprise de l'autre Etat contractant " s'entendent, selon le contexte, d'une entreprise exploitée par un résident d'un Etat contractant et une entreprise exploitée par un résident de l'autre Etat contractant ;

f) Le terme "ressortissant" désigne :

i) Toute personne physique possédant la nationalité d'un Etat contractant ;

ii) Toute personne morale, société de personnes et association constituée conformément à la législation en vigueur dans un Etat contractant ;

g) L'expression "trafic international" s'entend de tout transport effectué par un navire ou un aéronef exploité par une entreprise dont le siège de direction effective est situé dans un Etat contractant, sauf lorsque ce navire ou cet aéronef n'est exploité qu'entre des points situés dans l'autre Etat contractant ;

h) L'expression "autorité compétente" signifie :

i) Dans le cas de la Slovaquie, le Ministre des finances ou son représentant autorisé ;

ii) Dans le cas de la Finlande, le Ministre des finances, ou ses représentants autorisés. ,

2. Aux fins de l'application du présent Accord par l'un des Etats contractants, toute expression qui n'est pas définie dans ledit accord a le sens que lui attribue la législation de cet Etat contractant concernant les impôts auxquels s'applique le présent accord à moins que le contexte n'appelle une interprétation différente.

Article 4. Résidence

1. Aux fins du présent Accord, on entend par "résident de l'un des Etats contractants" toute personne qui, en vertu de la législation de cet Etat, est assujettie à l'impôt dans cet Etat

en raison de son domicile, de sa résidence, du siège de sa direction de la place où elle est immatriculée ou de tout autre critère du même ordre. Toutefois, cette expression ne s'applique pas aux personnes assujetties à l'impôt dans cet Etat exclusivement pour les revenus qu'elles tirent de sources situées dans cet Etat.

2. Lorsqu'en vertu des dispositions du paragraphe 1, une personne physique est un résident des deux Etats contractants, sa situation est réglée de la manière suivante :

a) Cette personne est considérée comme un résident de l'Etat contractant où elle dispose d'un foyer d'habitation permanent. Si elle dispose d'un foyer d'habitation permanent dans les deux Etats contractants, elle est considérée comme un résident de l'Etat contractant avec lequel ses liens personnels et économiques sont les plus étroits (centre des intérêts vitaux) ;

b) Si l'Etat contractant où cette personne a le centre de ses intérêts vitaux ne peut être déterminé, ou si elle ne dispose d'un foyer d'habitation permanent dans aucun des Etats contractants, elle est considérée comme un résident de l'Etat contractant où elle séjourne de façon habituelle ;

c) Si cette personne séjourne de façon habituelle dans les deux Etats contractants ou si elle ne séjourne de façon habituelle dans aucun d'eux, elle est considérée comme un résident de l'Etat contractant dont elle possède la nationalité ;

d) Si cette personne possède la nationalité deux Etats contractants ou si elle ne possède la nationalité d'aucun d'eux, les autorités compétentes des Etats contractants tranchent la question d'un commun accord.

3. Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1, une personne autre qu'une personne physique est un résident des deux Etats contractants, les autorités compétentes des Etats contractants doivent résoudre la question d'un commun accord.

Article 5. Etablissement stable

1. Aux fins du présent Accord, l'expression "établissement stable" s'entend d'un lieu fixe d'affaires où une entreprise exerce tout ou partie de son activité.

2. L'expression "établissement stable" s'entend notamment :

a) D'un d'un siège de direction ;

b) D'une succursale ;

c) D'un bureau ;

d) D'une usine ;

e) D'un atelier ;

f) D'une mine, d'un puits de pétrole ou de gaz, d'une carrière ou de tout autre lieu d'extraction de ressources naturelles;

3. L'expression "établissement stable" comprend également les chantiers de construction, d'installation ou de montage ou des activités de supervision relatives à ces projets ou chantiers qui durent plus de 12 mois.

4. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, on considère qu'il n'y a pas "d'établissement stable" :

- a) S'il est fait usage d'une installation à seule fin de stocker, exposer ou livrer des biens ou des marchandises appartenant à l'entreprise ;
- b) Si des biens ou des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposés à seule fin de stockage, d'exposition ou de livraison ;
- c) Si des biens ou marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposés à seule fin de transformation par une autre entreprise ;
- d) Si une installation fixe d'affaires est utilisée à seule fin d'acheter des biens ou des marchandises, ou de réunir des informations pour l'entreprise ;
- e) Si une installation fixe d'affaires est utilisée à seule fin d'exercer, pour l'entreprise, une activité de publicité, de dissémination d'information, de recherche scientifique ou de toute autre activité de caractère préparatoire ou auxiliaire pour l'entreprise ;
- f) Si une installation fixe d'affaires est utilisée à seule fin de l'exercice combiné des activités mentionnées aux alinéas a) à e) du présent paragraphe, dans la mesure où l'ensemble des activités ainsi exercées dans cette installation fixe d'affaires a un caractère préparatoire ou auxiliaire.

5. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2, lorsqu'une personne -- autre qu'un agent indépendant auquel s'applique le paragraphe 6 -- agit dans un Etat contractant pour le compte d'une entreprise de l'autre Etat contractant et dispose dans cet Etat du pouvoir qu'elle y exerce habituellement , de conclure des contrats au nom de l'entreprise, cette entreprise est réputée avoir un établissement stable dans cet Etat à moins que les activités de cette personne ne soient limitées à celles qui sont énumérées au paragraphe 4 du présent article et qui exercées par l'intermédiaire d'une installation fixe, ne feraient pas de cette installation fixe un établissement stable au sens dudit paragraphe.

6. Une entreprise de l'un des Etats contractants ne sera pas réputée avoir un établissement stable dans l'autre Etat contractant du seul fait qu'elle exerce dans cet autre Etat des activités par l'entremise d'un courtier, d'un commissaire général ou de tout autre agent indépendant, si ces personnes agissent dans le cadre ordinaire de leurs activités.

7. Le fait qu'une société résidente de l'un des Etats contractants contrôle, ou est contrôlée par, une société résidente de l'autre Etat contractant, ou qui y exerce son activité (que ce soit ou non par l'intermédiaire d'un établissement stable) ne suffit pas, en lui-même, à faire de l'une quelconque de ces sociétés un établissement stable de l'autre.

Article 6. Revenus de biens immobiliers

1. Les revenus qu'un résident d'un Etat contractant tire de biens immobiliers situés dans l'autre Etat contractant (y compris les revenus d'exploitations agricoles ou forestières) sont imposables dans cet autre Etat.

2. a) L'expression "biens immobiliers" a sous réserve des dispositions des alinéas b) et c) du présent paragraphe, le sens que lui attribue le droit de l'Etat contractant dans lequel les biens considérés sont situés.

b) L'expression "biens immobiliers" comprend en tout cas les bâtiments, les accessoires, le cheptel mort ou vif des exploitations agricoles et forestières, les droits auxquels s'appliquent les dispositions du droit privé concernant la propriété foncière, l'usufruit des biens

immobiliers et le droit à des paiements variables ou fixes pour l'exploitation ou la concession d'exploitation des gisements minéraux et autres ressources naturelles.

c) Les navires et les aéronefs ne sont pas considérés comme des biens immobiliers.

3. Les dispositions du paragraphe 1 du présent article ne s'appliquent pas aux revenus provenant de l'exploitation directe, de la location ou de l'affermage, ainsi que de toute autre forme d'exploitation de biens immobiliers.

4. Lorsque la propriété d'actions ou d'autres parts sociales d'une société donne droit au propriétaire de ces actions ou de ces parts sociales à la jouissance de biens immobiliers détenus par la société, les revenus provenant de l'exploitation directe, de la location ou de l'affermage , ainsi que de toute autre forme d'exercice de ce droit de jouissance sont imposables dans l'Etat contractant où les biens immobiliers sont situés.

5. Les dispositions des paragraphes 1 et 3 s'appliquent également aux revenus tirés de biens immobiliers d'une entreprise ainsi qu'aux revenus tirés de biens immobiliers servant à l'exercice d'une profession indépendante.

Article 7. Bénéfices des entreprises

1. Les bénéfices d'une entreprise d'un Etat contractant ne sont imposables que dans cet Etat à moins que l'entreprise n'exerce une activité économique dans l'autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé. Si l'entreprise exerce une telle activité, ses bénéfices peuvent être imposés dans l'autre Etat, mais uniquement dans la mesure où ils sont imputables audit établissement stable.

2. Sous réserve des dispositions du paragraphe 3, lorsqu'une entreprise de l'un des Etats contractants exerce son activité dans l'autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, il sera imputé dans chaque Etat contractant, à cet établissement stable les bénéfices qu'il aurait vraisemblablement pu réaliser s'il avait été une entreprise distincte exerçant des activités identiques ou similaires dans des conditions identiques ou similaires et traitant en toute indépendance avec l'entreprise dont il constitue un établissement stable.

3. Pour déterminer les bénéfices d'un établissement stable, sont admises en déduction les dépenses contractées par l'entreprise pour cet établissement stable y compris les dépenses de direction et les frais généraux d'administration, soit dans l'Etat contractant où cet établissement stable est situé, soit ailleurs, dépenses qui seraient déductibles si l'établissement stable était une entité indépendante ayant assumé ces dépenses, qu'elles aient été contractées dans l'Etat contractant dans lequel l'établissement stable est situé, soit ailleurs.

4. Dans la mesure où il est d'usage dans un Etat contractant de déterminer les bénéfices à attribuer à un établissement stable sur la base d'un pourcentage sur le total des recettes brutes des différentes parties de l'établissement stable, rien dans le paragraphe 2 n'interdit à cet Etat de déterminer les bénéfices assujettis à l'impôt par une telle méthode. Cependant, les résultats obtenus dans le calcul du pourcentage doivent être conformes aux principes figurant dans le présent article.

5. Aucun bénéfice ne sera imputé à un établissement stable pour la seule raison que ledit établissement aura simplement acquis des biens ou des marchandises pour l'entreprise.

6. Aux fins des paragraphes précédents, les bénéfices à imputer à l'établissement stable sont déterminés chaque année selon la même méthode, à moins qu'il n'existe de motifs suffisants de procéder autrement.

7. Lorsque les bénéfices comprennent des éléments de revenu traités séparément dans d'autres parties du présent accord, les dispositions du présent article s'entendent sans préjudice des dispositions desdits articles.

Article 8. Navires et aéronefs

1. Les bénéfices tirés par une entreprise d'un Etat contractant de l'exploitation, en trafic international, de navires ou d'aéronefs ne sont imposables que dans cet Etat.

2. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent également aux bénéfices tirés de la participation à un pool, à un groupement de transport ou à un organisme international d'exploitation.

Article 9. Entreprises associées

1. Si :

a) Une entreprise d'un Etat contractant participe, directement ou indirectement, à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise de l'autre Etat contractant; ou si

b) Les mêmes personnes participent, directement ou indirectement, à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise d'un Etat contractant et d'une entreprise de l'autre Etat contractant,

et si, dans l'un comme dans l'autre cas, les conditions régissant les relations commerciales ou financières entre les deux entreprises diffèrent de celles qui devraient en principe régir des relations entre des entreprises indépendantes et traitant entre elles en toute indépendance, les bénéfices qui, sans ces conditions, auraient pu en principe être réalisés par l'une des entreprises mais n'ont pu l'être du fait de ces conditions, peuvent être compris dans les bénéfices de cette entreprise et imposés en conséquence.

2. Lorsqu'un Etat contractant inclut dans les bénéfices d'une entreprise de cet Etat -- et impose en conséquence -- des bénéfices sur lesquels une entreprise de l'autre Etat contractant a été imposée dans cet autre Etat, et que les bénéfices ainsi inclus, sont, selon le premier Etat mentionné, les bénéfices qui auraient été réalisés par l'entreprise dudit premier Etat si les conditions convenues entre les deux entreprises avaient été celles convenues entre des entreprises indépendantes, l'autre Etat procède à un ajustement approprié du montant de l'impôt qui y a été perçu sur ces bénéfices, si ledit autre Etat estime ledit ajustement justifié. Pour déterminer cet ajustement, il est tenu compte des autres dispositions de l'accord et, s'il y a lieu, les autorités compétentes des Etats contractants se consultent.

3. Les dispositions du paragraphe 2 ne s'appliquent pas en cas de fraude, de manquement délibéré ou de négligence.

Article 10. Dividendes

1. Les dividendes payés par une société qui est un résident d'un Etat contractant à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat. Toutefois, ces dividendes sont aussi imposables dans l'Etat contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident et selon la législation de cet Etat; mais si la personne qui reçoit les dividendes en est le bénéficiaire effectif, l'impôt ainsi établi ne peut excéder:

- a) 5 pour cent du montant brut des dividendes si le bénéficiaire effectif est une société (autre qu'une société de personnes) qui détient directement au moins 25 pour cent du capital de la société qui paie les dividendes ;
- b) 15 pour cent du montant brut des intérêts dans tous les autres cas.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, tant qu'un résident de Finlande a droit à un crédit d'impôt sur les dividendes versés par une société résidente en Finlande, les dividendes versés par une société qui est un résident de la Finlande à un résident de Slovaquie ne sont imposables en Slovaquie que si la personne à laquelle ces dividendes sont versés en est le bénéficiaire effectif.

3. Les autorités compétentes des Etats contractants peuvent définir d'un commun accord le mode d'application des paragraphes 1 et 2. Les dispositions de ces paragraphes n'affectent pas l'imposition de la société en ce qui concerne les bénéfices à partir desquels les dividendes sont versés.

4. Le terme "dividendes" employé dans le présent article désigne les revenus provenant d'actions ou d'autres droits, à l'exception des créances, qui permettent de participer aux bénéfices, ainsi que les revenus d'autres parts sociales assujettis au même régime fiscal sur les revenus d'actions par la législation de l'Etat dont la société distributrice est un résident.

5. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des dividendes, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant dont la société qui paie les dividendes est résidente, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable situé dans cet autre Etat, soit une profession indépendante à partir d'une base fixe située dans cet autre Etat, et que la participation génératrice des dividendes se rattache effectivement à cet établissement stable ou à ladite base fixe. En pareils cas, les dispositions applicables sont soit celles de l'article 7, soit celles de l'article 14.

6. Lorsqu'une société résidente d'un Etat contractant tire des bénéfices ou des revenus de l'autre Etat contractant, cet autre Etat ne peut prélever aucun impôt sur les dividendes payés par la société, sauf dans la mesure où ces dividendes sont payés à un résident de cet autre Etat ou dans la mesure où la participation génératrice des dividendes se rattache effectivement à un établissement stable ou à une base fixe situés dans cet autre Etat, ni prélever aucun impôt, au titre de l'imposition des bénéfices non distribués, sur les bénéfices non distribués de la société, même si les dividendes payés ou les bénéfices non distribués sont en tout ou en partie des bénéfices ou revenus provenant de cet autre Etat.

Article 11. Intérêts

1. Les intérêts produits dans un Etat contractant et dont le bénéficiaire est résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat que si ledit résident est le bénéficiaire effectif des intérêts.

2. Le terme " intérêts" employé dans le présent article désigne le produit des créances de toute nature, assorti ou non de garanties hypothécaires ou d'une clause de participation aux bénéfices du débiteur, et notamment le produit des fonds publics et des bons ou obligations, y compris les primes et lots attachés à ces titres ainsi que les autres produits qui, au regard du régime fiscal de l'Etat d'où les intérêts proviennent, sont assimilés aux revenus des sommes prêtées. Les pénalités pour retard dans les paiements ne sont pas considérés comme des intérêts aux fins du présent article.

3. Les dispositions du paragraphe 1 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire des intérêts, résident d'un Etat contactant, exerce dans l'autre Etat contractant d'où proviennent les intérêts une activité économique par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, ou exerce dans cet autre Etat une profession indépendante à partir d'une base fixe qui y est située, et que la créance génératrice des intérêts se rattache effectivement à cet établissement stable ou à cette base fixe. En pareil cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, selon le cas, sont applicables

4. Les intérêts sont réputés être produits dans un Etat contractant lorsque le débiteur est cet Etat contractant lui-même, une de ses subdivisions politiques ou une de ses collectivités locales, ou encore une personne résidente de cet Etat au regard de sa législation fiscale. Toutefois, lorsque le débiteur des intérêts, qu'il soit ou non résident d'un Etat contractant a, dans un Etat contractant ou hors des deux Etats contractants, un établissement stable ou une base fixe pour lequel l'emprunt générateur des intérêts a été contracté, et lorsque ces intérêts sont supportés par ledit établissement stable ou par ladite base fixe, lesdits intérêts sont réputés produits dans l'Etat où se trouve l'établissement stable ou la base fixe.

5. Si, du fait de relations particulières entre le débiteur et le bénéficiaire des intérêts ou entre eux et un tiers, le montant des intérêts, compte tenu de la créance au titre de laquelle ils sont versés, dépasse celui dont le débiteur ou le bénéficiaire aurait vraisemblablement pu convenir en l'absence desdites relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. En pareil cas, la part des versements qui est excédentaire demeure imposable conformément à la législation fiscale de chaque Etat contractant, mais sous réserve des autres dispositions du présent Accord.

Article 12. Redevances

1. Les redevances provenant d'un Etat contractant et payées à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Toutefois, ces redevances, sauf dans les cas de paiements mentionnés à l'alinéa a) du paragraphe 3, sont également imposables dans l'Etat contractant d'où elles proviennent et conformément à la législation de cet Etat, mais si le bénéficiaire effectif de ces redevances est un résident de l'autre Etat contractant, l'impôt ainsi exigé ne peut excéder :

a) 1 pour cent du montant brut des redevances dans le cas de paiements du type mentionné à l'alinéa b) du paragraphe 3 ;

b) 10 pour cent du montant brut des redevances, dans le cas de paiements du type mentionné à l'alinéa c) du paragraphe 3

c) 5 pour cent du montant brut des redevances dans le cas des paiements du type mentionné aux alinéas d) et e) du paragraphe 3.

3. Le terme " redevances " employé dans le présent article désigne les rémunérations de toute nature payées :

a) Pour l'usage ou la concession de l'usage du droit de propriété littéraire, artistique et scientifique ;

b) Pour financer la location d'équipement ;

c) Pour l'exploitation de l'équipement loué ou pour l'utilisation ou la concession d'utilisation de films cinématographiques, des films ou bandes magnétiques utilisés pour les émissions radiophoniques et télévisées et pour les logiciels ;

d) Pour l'utilisation ou la concession d'utilisation de brevet, marque de fabrique, dessin, modèle, plan, formule ou procédé secrets ;

e) Pour des renseignements concernant le savoir-faire industriel, commercial ou scientifique ;

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas si le bénéficiaire des redevances, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant d'où proviennent les redevances une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable situé dans cet autre Etat, ou exerce une profession indépendante au moyen d'une base fixe située dans cet autre Etat, et que le droit ou le bien pour lequel sont payées ces redevances est effectivement lié audit établissement stable ou à ladite base fixe. En pareils cas, les dispositions applicables sont soit celles de l'article 7, soit celles de l'article 14.

5. Les redevances sont considérées comme provenant d'un Etat contractant lorsque le débiteur est un résident de cet Etat. Toutefois, lorsque le débiteur des redevances, qu'il soit ou non un résident d'un Etat contractant, a dans un Etat contractant un établissement stable ou une base fixe en relation avec lesquels a été contractée l'obligation de paiement des redevances et qui supportent la charge de ces redevances, celles-ci sont considérées comme provenant de l'Etat où l'établissement stable ou la base fixe sont situés.

6. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif des redevances ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des redevances payées, compte tenu de la prestation pour laquelle elles sont payées, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de telles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. En pareils cas, la partie excédentaire reste imposable selon la législation de chaque Etat contractant, compte tenu des autres dispositions du présent accord.

Article 13. Gains en Capital

1. Les gains qu'un résident d'un Etat contractant tire de l'aliénation de biens immobiliers définis au paragraphe 2 de l'article 6 et situés dans l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat contractant.

2. Les gains qu'un résident d'un Etat contractant tire de l'aliénation d'actions ou de droits comparables dans une société dont les avoirs pour plus de 50 pour cent consistent en propriété immobilière située dans l'autre Etat contractant sont imposables dans l'autre Etat.

3. Les gains tirés de l'aliénation de biens mobiliers qui font partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un Etat contractant possède dans l'autre Etat contractant, ou de biens mobiliers attachés à une base fixe qu'un résident d'un Etat contractant possède dans l'autre Etat contractant pour l'exercice d'une profession indépendante, y compris les gains tirés de l'aliénation de cet établissement stable (seul ou avec l'ensemble de l'entreprise) ou de cette base fixe, sont imposables dans cet autre Etat.

4. Les gains d'une entreprise d'un Etat contractant tirés de l'aliénation de navires ou d'aéronefs exploités en trafic international, ou les biens mobiliers affectés à leur exploitation ne sont imposables que dans cet Etat.

5. Les gains tirés de l'aliénation de biens autres que ceux mentionnés dans les paragraphes précédents ne sont imposables que dans l'Etat contractant dont le cédant est un résident.

Article 14. Professions indépendantes

1. Les revenus qu'un résident d'un Etat contractant tire d'une profession libérale ou d'autres activités indépendantes ne sont imposables que dans cet Etat contractant sauf dans les cas suivants où ces revenus peuvent être également imposés dans l'autre Etat contractant :

a) Le résident dispose de façon habituelle dans l'autre Etat contractant d'une base fixe pour l'exercice de ses activités ; en ce cas seule la fraction des revenus qui est imputable à ladite base fixe est imposable dans l'autre Etat contractant ;

b) Si son séjour dans l'autre Etat contractant s'étend sur une période ou des périodes d'une durée totale, égale ou supérieure à 183 jours au cours de l'exercice fiscal considéré ; en ce cas seule la fraction des revenus qui est tirée des activités dans cet autre Etat est imposable dans cet autre Etat.

2. L'expression "profession libérale" comprend également les activités indépendantes de caractère scientifique, littéraire, artistique, éducatif ou pédagogique, ainsi que les activités indépendantes de médecins, avocats, ingénieurs, architectes, dentistes et comptables.

Article 15. Professions dépendantes

1. Sous réserve des dispositions des articles 16, 18 et 19, les salaires, traitements et autres rémunérations similaires qu'un résident de l'un des Etats contractants perçoit au titre d'un emploi salarié ne sont imposables que dans cet Etat contractant, à moins que l'emploi

ne soit exercé dans l'autre Etat contractant. En ce cas, les rémunérations perçues à ce titre peuvent être imposées dans cet autre Etat contractant.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, les rémunérations qu'un résident de l'un des Etats contractants reçoit au titre d'un emploi salarié exercé dans l'autre Etat contractant ne sont imposables que dans le premier Etat :

a) Si le bénéficiaire ne séjourne dans l'autre Etat que pendant une ou des périodes n'excédant pas au total 183 jours au cours de l'année civile considérée ;

b) Si les rémunérations sont payées par un employeur ou au nom d'un employeur qui n'est pas un résident de cet autre Etat ; et

c) Si la charge des rémunérations n'est pas supportée par un établissement stable ou une base fixe de l'employeur dans l'autre Etat.

3. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, les rémunérations perçues au titre d'un emploi exercé à bord d'un navire ou d'un aéronef exploité en trafic international, par une entreprise d'un Etat contractant sont imposables dans cet Etat.

Article 16. Tantièmes

Les tantièmes et rétributions similaires qu'un résident d'un Etat contractant reçoit en qualité de membre du conseil d'administration ou d'un autre organe similaire qui est un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

Article 17. Artistes et sportifs

1. Nonobstant les dispositions des articles 14 et 15, les revenus qu'un artiste du spectacle tire de ses activités personnelles en tant qu'artiste du théâtre, de cinéma, de la radio ou de la télévision, ou que musicien, ou en tant que sportif, sont imposables dans l'Etat contractant où ces activités sont exercées.

2. Lorsque les revenus d'activités qu'un artiste du spectacle ou qu'un sportif exerce personnellement et, en cette qualité, sont attribués non pas à l'artiste ou le sportif lui-même mais à une autre personne, ces revenus sont imposables, nonobstant les dispositions des articles 7, 14, et 15, dans l'Etat contractant où les activités de l'artiste ou du sportif sont exercées.

3. Les dispositions des paragraphes 1 et 2, ne s'appliquent pas aux revenus provenant d'activités exercées dans un Etat contractant par un artiste ou un sportif si la visite à cet Etat est entièrement ou en grande partie organisée à l'aide de fonds publics de l'autre Etat contractant ou de l'une de ses collectivités locales. Dans ce cas, les revenus sont imposables conformément aux dispositions des articles 7, 14 ou 15, selon le cas.

Article 18. Pensions, rentes et allocations de sécurité sociale

1. Sous réserve des dispositions du paragraphe 2 de l'article 19, les pensions et autres rémunérations similaires payées à un résident d'un Etat contractant au titre d'un emploi antérieur ne sont imposables que dans cet Etat.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1 et sous réserve des dispositions du paragraphe 2 de l'article 19, les pensions versées et autres allocations, sous forme de versements périodiques ou de compensations forfaitaires, accordés au titre de la législation sur la sécurité sociale d'un Etat contractant ou au titre de tout autre plan public organisé par un Etat contractant à des fins de protection sociale, ou toute rente payable dans cet Etat, peuvent être imposées dans ledit Etat.

3. Le terme "rentes" s'entend d'une somme déterminée payable périodiquement à échéances fixes à titre viager ou pendant une période déterminée ou déterminable, en vertu d'une obligation d'effectuer les paiements en contrepartie d'une prestation adéquate en argent ou appréciable en argent (autres que les services rendus).

Article 19. Fonctions publiques

1 a) Les salaires, les gages et rémunérations analogues, autres que les pensions et payées par un Etat contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales à une personne physique, au titre de services rendus dans l'exercice de fonctions publiques ne sont imposables que dans cet Etat.

b) Toutefois ces rémunérations ne sont imposables que dans l'autre Etat contractant si les services sont rendus dans cet autre Etat et si la personne physique est un résident de cet Etat qui :

i) Possède la nationalité de cet Etat, ou

ii) N'est pas devenu un résident de cet Etat à seule fin de rendre les services.

2 a) Toute pension payée par un Etat contractant ou par une de ses subdivisions politiques ou de ses collectivités locales, par prélèvement sur des fonds qu'ils ont constitués, à une personne physique au titre de services rendus à cet Etat ou à cette collectivité est imposable uniquement dans cet Etat.

b) Toutefois, cette pension est imposable exclusivement dans l'autre Etat contractant si la personne physique est un résident de cet autre Etat et en possède la nationalité.

3. Les dispositions des articles 15, 16, 17 et 18 s'appliquent aux salaires, gages et rémunérations analogues versés en contrepartie de services rendus dans le cadre d'une activité commerciale ou industrielle exercée par un Etat contractant ou par l'une de ses subdivisions politiques ou de ses collectivités locales ou un établissement public qui lui est attaché.

Article 20. Etudiants

Les sommes qu'un étudiant, un apprenti ou un stagiaire d'un établissement commercial, technique, agricole ou forestier qui est, ou qui était immédiatement avant de se rendre dans un Etat contractant, un résident de l'autre Etat contractant et qui séjourne dans le premier Etat à seule fin d'y poursuivre ses études ou sa formation reçoit pour couvrir ses frais d'entretien, d'études ou de formation ne sont pas imposables dans cet autre Etat à condition qu'elles proviennent de sources situées en dehors de cet Etat.

Article 21. Autres revenus

1. Les éléments de revenu d'un résident d'un Etat contractant, d'où qu'ils proviennent, qui ne sont pas visés dans les articles précédents du présent Accord ne sont imposables que dans cet Etat.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne s'appliquent pas aux revenus autres que ceux qui sont tirés de biens immobiliers tels que ceux qui sont définis au paragraphe 2 de l'article 6, si celui qui reçoit un tel revenu est un résident d'un Etat contractant qui a des activités commerciales dans l'autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable ou d'une base fixe et que le droit ou le bien pour lesquels le revenu est payé se rattache effectivement à un établissement stable ou à une base fixe. En pareil cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, selon le cas, sont applicables.

Article 22. Elimination de la double imposition

1. En Slovaquie, la double imposition est éliminée comme suit :

Lorsqu'elle impose ses résidents, la Slovaquie peut inclure dans l'assiette de l'impôt, les impôts frappant les éléments de revenu qui conformément aux dispositions du présent accord, peuvent également être imposés en Finlande, mais autorise comme déduction du montant de l'impôt calculé sur cette assiette un montant égal au montant de l'impôt payé en Finlande. Toutefois, cette déduction ne doit pas excéder la fraction de l'impôt slovaque, calculée avant la déduction, qui est applicable au revenu, qui, conformément aux dispositions du présent accord peut être imposé en Finlande.

2. Sous réserve des dispositions de la législation finlandaise en vigueur concernant l'élimination de la double imposition internationale (sans porter atteinte au principe général énoncé dans le présent article), la double imposition est éliminée en Finlande comme suit :

a) Lorsqu'un résident de la Finlande perçoit des revenus ou possède un capital qui, conformément aux dispositions du présent accord, sont imposables au Slovaquie la Finlande, sous réserve des dispositions de l'alinéa b) accorde,

en tant que déduction de l'impôt sur le revenu de cette personne, un montant égal à l'impôt effectivement payé au Slovaquie; et conformément à l'accord le montant est calculé par référence au revenu à partir duquel l'impôt finlandais est calculé.

b) Pour l'application de l'alinéa a), le terme impôt slovaque payé" est réputé inclure l'impôt sur l'aliénation de la propriété immobilière dans la mesure où ledit impôt est imposé en tant qu'arrangement en prévision de dédommagement.

c) Les dividendes payés à une société qui est un résident de la Slovaquie à une société qui est un résident de Finlande et détient directement 10 pour cent au moins des actions donnant droit au vote de la société distributrice sont exonérés de l'impôt finlandais.

d) Nonobstant toute autre disposition du présent accord, une personne physique qui est résidente de Slovaquie et qui en vertu de la législation fiscale finlandaise concernant les impôts finlandais visés à l'article 2, est considérée également comme un résident de la Finlande, est imposable en Finlande. Toutefois la Finlande peut conformément aux

dispositions de l'alinéa a) admettre en déduction de l'impôt finlandais tout impôt slovaque payé. Les dispositions de cet alinéa s'appliquent aux ressortissants de Finlande.

3. Lorsque, conformément à une disposition quelconque du présent accord, les revenus perçus par un résident de Finlande sont exonérés de l'impôt dans cet Etat, la Finlande peut néanmoins tenir compte des revenus exonérés pour le calcul de l'impôt sur le reste des revenus dudit résident.

Article 23. Non-discrimination

1. Les ressortissants d'un Etat contractant ne sont soumis dans l'autre Etat contractant à aucune imposition ou obligation qui soit autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujettis les ressortissants de cet autre Etat qui se trouvent dans la même situation, en particulier en ce qui concerne la résidence. Nonobstant les dispositions de l'article premier, la présente disposition s'applique également aux ressortissants de l'un ou l'autre Etat contractant qui ne sont résidents d'aucun d'eux.

2. Les établissements stables qu'une entreprise d'un Etat contractant exploite dans l'autre Etat contractant ne seront pas imposés dans cet autre Etat d'une façon moins favorable que les entreprises de cet autre Etat qui exercent les mêmes activités. La présente disposition ne peut être interprétée comme obligeant un Etat contractant à accorder aux résidents de l'autre Etat contractant les déductions personnelles, abattements et réductions d'impôts en fonction de la situation ou des charges de famille qu'il accorde à ses propres résidents.

3. A moins que les dispositions du paragraphe 1 de l'article 9, du paragraphe 5 de l'article 11 ou du paragraphe 6 de l'article 12 ne soient applicables, les intérêts, redevances, ou autres frais payés par une entreprise d'un Etat contractant à un résident de l'autre Etat contractant sont déductibles, pour la détermination des bénéfices imposables de cette entreprise, dans les mêmes conditions que s'ils avaient été payés à un résident du premier Etat.

4. Les entreprises d'un Etat contractant dont le capital est en totalité ou en partie, directement ou indirectement, détenu ou contrôlé par un ou plusieurs résidents de l'autre Etat contractant ne sont soumises dans le premier Etat à aucune obligation ou imposition y relative, qui soient autres ou plus lourdes que celles auxquelles sont ou pourront être assujetties les autres entreprises similaires du premier Etat.

5. Les dispositions du présent Article s'appliquent, nonobstant les dispositions de l'article 2, aux impôts de toute nature ou dénomination.

Article 24. Procédure amiable

1. Lorsqu'une personne résidente d'un Etat contractant estime que les mesures prises par l'autorité compétente de l'un ou des deux Etats contractants entraînent ou entraîneront pour elle une imposition non conforme aux dispositions du présent Accord, elle peut, indépendamment des recours prévus par le droit interne de ces Etats, soumettre son cas à l'autorité compétente de l'Etat contractant dont elle est un résident ou si son cas relève du paragraphe 1 de l'article 23, à celle de l'Etat contractant dont elle possède la nationalité. Le cas doit être soumis dans les trois ans qui suivent la première notification de la mesure qui entraîne une imposition non conforme aux dispositions du présent Accord.

2. L'autorité compétente s'efforce, si la réclamation lui paraît fondée et si elle n'est pas elle-même en mesure d'y apporter une solution satisfaisante, de résoudre le cas par voie d'accord amiable avec l'autorité compétente de l'autre Etat contractant en vue d'éviter une imposition non conforme au présent Accord. L'accord est appliqué selon les délais prévus par le droit interne des Etats contractants.

3. Les autorités compétentes des Etats contractants s'efforcent par voie d'accord amiable, de résoudre les difficultés ou de dissiper les doutes auxquels peuvent donner lieu l'interprétation ou l'application du présent Accord. Elles peuvent aussi se concerter en vue d'éliminer la double imposition dans les cas non prévus par l'accord.

4. Les autorités compétentes des Etats contractants peuvent communiquer directement entre elles en vue de parvenir à un accord comme il est indiqué aux paragraphes précédents. Ces échanges peuvent avoir lieu par l'intermédiaire d'une commission, composée des représentants des autorités compétentes des Etats contractants.

Article 25. Echange de renseignements

1. Les autorités compétentes des Etats contractants échangent les renseignements nécessaires pour appliquer les dispositions du présent Accord ou celles des lois internes des Etats contractants relatives aux impôts qui font l'objet du présent Accord dans la mesure où l'imposition prévue par ces lois n'est pas contraire aux dispositions de l'Accord. L'échange de renseignements n'est pas limité par les dispositions de l'article premier. Les renseignements reçus par l'autorité compétente d'un Etat contractant sont tenus secrets de la même manière que les renseignements obtenus en application de la législation interne de cet Etat et ne sont communiqués qu'aux personnes ou autorités (y compris les tribunaux et organes administratifs) qui participent à l'établissement ou au recouvrement des impôts visés par le présent Accord, ou aux procédures de recours y relatives et ne sont utilisés qu'à ces fins. Ces personnes ou autorités peuvent faire état de ces renseignements au cours d'audiences publiques des tribunaux ou dans des jugements.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne peuvent en aucun cas être interprétées comme imposant à l'autorité compétente d'un Etat contractant l'obligation :

- a) De prendre des dispositions administratives dérogeant à sa propre législation ou pratique administrative ou à celle de l'autre Etat contractant ;
- b) De fournir des renseignements qui ne peuvent être obtenus dans le cadre de sa propre législation ou pratique administrative normale ou de celle de l'autre Etat contractant ;
- c) De fournir des renseignements qui révéleraient un secret commercial, industriel ou professionnel ou un procédé commercial, ou encore dont la communication serait contraire à l'ordre public.

Article 26. Membres de missions diplomatiques ; fonctionnaires consulaires

Aucune disposition du présent Accord ne porte atteinte aux priviléges diplomatiques ou consulaires en matière d'impôt résultant des règles générales du droit international ou des dispositions d'accords internationaux particuliers.

Article 27. Entrée en vigueur

1. Chacun des deux Etats contractants notifiera à l'autre par écrit l'accomplissement des procédures réglementaires et constitutionnelles requises pour l'entrée en vigueur du présent Accord.

2. Cet Accord entrera en vigueur à la date 30 jours après la date de la dernière notification mentionnée au paragraphe 1 et ses dispositions s'appliqueront dans les deux Etats contractants:

- a) En ce qui concerne l'impôt retenu à la source à l'égard des revenus perçus à compter du 1er janvier de l'année civile suivant immédiatement celle au cours de laquelle l'Accord entrera en vigueur.
- b) En ce qui concerne les autres impôts sur le revenu et les impôts sur le capital, pour des impôts à recouvrer pour toute année fiscale à compter du 1er janvier de l'année civile suivant celle au cours de laquelle l'Accord est signé.

3. La convention entre la République de Finlande et la République socialiste de Roumanie pour éviter la double imposition et prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur le capital signé à Helsinki le 31 janvier 1975 (dénommé ci-après par "Convention de 1975") cesse d'être applicable aux impôts auxquels s'applique le présent accord, conformément aux dispositions du paragraphe 2. La Convention de 1975 sera abrogée à sa date de cessation en vigueur conformément aux dispositions mentionnées ci-dessus dans ce paragraphe.

Article 28. Dénonciation

Le présent Accord demeurera en vigueur jusqu'à ce qu'il soit dénoncé par un des Etats contractants. Chacun des Etats contractants pourra toutefois dénoncer le présent accord par voie diplomatique moyennant un préavis de six mois avant la fin de chaque année civile suivant une période de cinq ans à compter de la date de l'entrée en vigueur dudit Accord. En pareil cas, le présent Accord cessera de produire ses effets.

- a) En ce qui concerne l'impôt retenu à la source, à l'égard des revenus perçus à compter du 1er janvier de l'année civile suivant celle de la remise de la notification de dénonciation ;
- b) En ce qui concerne les autres impôts sur le revenu, aux revenus exigibles pour toute année d'imposition à compter du 1er janvier de l'année civile suivant celle de la notification de dénonciation.

En foi de quoi, les soussignés, à ce dûment habilités à cet effet, ont signé le présent Accord.

Fait, en double exemplaire, à Bratislava le 15 février 1999 en langues finnoise, slovaque et anglaise, les trois textes faisant également foi. En cas de divergence d'interprétation, le texte anglais prévaudra.

Pour le Gouvernement de la République de Finlande :

OLE NORRBACK

Pour le Gouvernement de la République slovaque :

EDUARD KUKAN

